

Matteus Evangelium

I Kapitlet

Jesu släkttavla. Hans födelse och hans namn.

Detta är boken om Jesu Kristi, Davids sons, Abrahams sons, släkttavla. Luk. 3:23f.

2. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Juda och hans bröder. 1 Mos. 21:2f, 25:24f, 29:35.

3. Juda födde Peres och Sera med Tamar, Peres födde Hesron, Hesron födde Ram. 1 Mos. 38:27f. 1 Krön. 2:4f. Rut 4:18f.

4. Ram födde Amminadab, Amminadab födde Naheson, Naheson födde Salmon.

5. Salmon födde Boas med Rahab, Boas födde Obed med Rut, Obed födde Isai. Rut 4:13, 17. 1 Krön. 2:10-12.

6. Isai födde kung David, kung David födde Salomo med henne, som var Urias hustru. 1 Sam. 17:12. 2 Sam. 12:24.

7. Salomo födde Rehabeam, Rehabeam födde Abia, Abia födde Asa. 1 Kon. 11:43, 14:31, 15:8. 1 Krön. 3:10f. 2 Krön. 9:31, 12:16, 14:1.

8. Asa födde Josafat, Josafat födde Joram, Joram födde Ussia. 1 Kon. 15:24. 2 Kon. 8:16-24.

9. Ussia födde Joatam, Joatam födde Ahas, Ahas födde Hiskia. 2 Kon. 15:7. 2 Krön. 26:23, 27:9. 2 Kon. 16:20.

10. Hiskia födde Manasse, Manasse födde Amon, Amon födde Josia. 2 Kon. 20:21. 1 Krön. 3:14. 2 Krön. 33:25.

11. Josia födde Jekonja och hans brö-

der, vid tiden för den babyloniska fångenskapen.

2 Kon. 23:30-34. 1 Krön. 3:15-16. 2 Krön. 36:1f.

12. Men efter den babyloniska fångenskapen födde Jekonja Sealtiel, Sealtiel födde Serubbabel. 1 Krön. 3:17-19. Esr. 3:2. 5:2. Hagg. 1:1.

13. Serubbabel födde Abihud, Abihud födde Eljakim, Eljakim födde Assur.

14. Assur födde Sadok, Sadok födde Jakim, Jakim födde Eliud.

15. Eliud födde Eleasar, Eleasar födde Mattan, Mattan födde Jakob.

16. Jakob födde Josef, Marias man, och av henne föddes Jesus, som kallas Kristus.

17. Så är alla släktled från Abraham intill David fjorton led och från David till den babyloniska fångenskapen fjorton led och från den babyloniska fångenskapen intill Kristus fjorton led.

18. Jesu Kristi födelse gick så till: När Maria, hans mor, var trolovad med Josef, visade det sig innan de kom tillsammans, att hon var havande av den Helige Ande. Luk. 1:27f.

19. Men eftersom Josef var en rättfärdig man och inte ville utsätta henne för vanära, tänkte han i hemlighet överge henne.

20. När han tänkte på detta, se, då uppenbarades för honom i en dröm, en Herrens ängel och sade: Josef, Davids son, frukta inte att ta Maria, din

hustru, till dig. Ty det som är avlat i henne, det är av den Helige Ande.

21. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.

Ps. 130:8. Luk. 1:31. 2:21.

Apg. 4:12. 10:43. 13:38-39.

22. Allt detta har skett, för att det skulle fullbordas, som var sagt av Herren genom profeten, som sade:

23. Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och de skall ge honom namnet Emmanuel, det betyder: Gud med oss.

Jes. 7:14.

24. När Josef vaknade upp ur sömnen, gjorde han som Herrens ängel hade befallt honom, och tog sin hustru till sig.

25. Och han rörde henne inte, förrän hon hade fött sin förste son, och han gav honom namnet Jesus.

Luk. 2:21.

2 Kapitlet

De vise männen från Österlandet. Flykten till Egypten. Herodes barnamord. Återkomsten.

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judéen i kung Herodes dagar, se, då kom vise män från österlandet till Jerusalem,

Luk. 2:1f.

2. och sade: Var är judarnas nyfödde konung? Ty vi har sett hans stjärna i öster och har kommit för att tillbe honom.

3. När kung Herodes hörde det, blev han förskräckt, och hela Jerusalem med honom,

4. och kallade samman alla överstepräster och skriftlärda bland folket och frågade ut dem, var Kristus skulle födas.

5. Och de sade till honom: I Betlehem

i Judéen, ty så är skrivet genom profeten:

6. Och du Betlehem i Juda land, ingalunda är du den minste bland Juda furstar, ty från dig skall det komma en furste, som skall vara en herde* för mitt folk Israel.

*KXII: Herre.

2 Sam. 5:2. Mik. 5:2. Joh. 7:42.

7. Då kallade Herodes i hemlighet de vise männen till sig och frågade noga ut dem om tiden, då stjärnan hade visat sig,

8. och sände dem till Betlehem och sade: Res dit och forska noga efter barnet, och när ni har funnit det, berätta det för mig, så att också jag kan komma och tillbe honom.

9. När de hade hört kungen, for de iväg, och se, stjärnan, som de hade sett i öster, gick framför dem, tills den kom och stannade över stället, där barnet var.

10. När de såg stjärnan, uppfylldes de av mycket stor glädje.

11. Och de gick in i huset och fann barnet med Maria, hans mor, och de föll ner och tillbad honom och öppnade sina skatter och frambar gåvor åt honom, guld, rökelse och myrra.

Ps. 72:10f. Jes. 60:6.

12. Och sedan de hade fått en gudomlig uppenbarelse i en dröm att de inte skulle återvända till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land igen.

13. När de hade farit bort, se, då uppenbarades en Herrens ängel för Josef i en dröm och sade: Stå upp och ta barnet och dess mor med dig, och fly till Egypten, och bli kvar där, till dess jag säger till dig, ty Herodes tänker söka efter barnet för att döda det.

14. Då stod han upp och tog om natten med sig barnet och dess mor och flydde till Egypten,

15. och blev kvar där tills Herodes hade dött, för att det skulle fullbordas, som var sagt av Herren genom profeten, som sade: Ut ur Egypten har jag kallat min Son.

2 Mos. 4:22-23. Hos. 11:1.

16. När Herodes nu såg, att han hade blivit lurad av de vise männen, blev han mycket vred, och sände ut och lät slå ihjäl alla gossebarn i Betlehem och i hela dess omgivning, dem som var två år och därunder, i enlighet med den tid, som han noggrant hade frågat ut av de vise männen.

17. Då blev det fullbordat, som var sagt av profeten Jeremia, när han sade:

18. I Rama* hördes ett rop, klagan och mycket gråt och jämmer: Rakel begrät sina barn och ville inte låta trösta sig, eftersom de inte längre fanns till.

*KXII: Höjden.

1 Mos. 35:19. 48:7. Jer. 31:15.

19. Men när Herodes hade dött, se, då uppenbarades i en dröm en Herrens ängel för Josef i Egypten,

20. och sade: Stå upp och ta barnet och dess mor med dig, och bege dig till Israels land. Ty de som sökte efter barnets liv är döda.

21. Då stod han upp och tog barnet och dess mor med sig och kom till Israels land.

22. Men när han hörde, att Arkelaus regerade över Judéen i sin far Herodes ställe, fruktade han för att fara dit, och sedan han hade fått en gudomlig befällning i en dröm, drog han bort till Galiléens trakter.

23. Och han kom och bosatte sig i en stad, som heter Nasaret, för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeterna: Han skall kallas nasaré.

Jes. 9:1. 11:1. Mark. 14:67.
Luk 4:16. Joh. 1:46. 7:52. Apg. 3:6.

3 Kapitel

Johannes predikar och döper. Jesus döps.

I de dagarna kom Johannes Döparen och predikade i Judéens öken

Mark. 1:4. Luk. 3:2f. Joh. 1:6f.

2. och sade: Omvänd* er ty himmelriket är nära.

*KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra er.

Matt. 4:17. Mark. 1:15.

3. Han är den, som profeten Jesaja talade om, när han sade: En ropandes röst är i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Jes. 40:3. Mark. 1:3. Luk. 3:4. Joh. 1:23.

4. Och Johannes hade kläder av kamelhår och ett läderbälte om livet, och hans mat var gräshoppor och vildhonung.

5. Då gick hela Jerusalem ut till honom, och hela Judéen och hela landet utmed Jordan,

6. och de lät döpa sig av honom i Jordan och bekände sina synder.

Mark. 1:5.

7. Men då han såg att många av fariséerna och sadducéerna kom till hans dop, sade han till dem: Ni huggormars avkomma, vem har ingivit er, att ni skall slippa undan den kommande vreden?

Matt. 5:20. 12:34. 23:33.
Luk. 3:7f. Rom. 5:9. 1 Thess. 1:10.

8. Bär därför sådan frukt, som tillhör omvändelsen*.

*KXII: bättringen. Alt. övers.: sinnesändringen, ångern. Luk. 3:8.

9. Och tänk inte, att ni kan säga till er själva: Vi har Abraham till far. Ty jag säger er, att Gud är mäktig att av dessa stenar uppväcka barn åt Abraham.

Joh. 8:39. Apg. 13:26.

10. Redan är yxan satt till roten på träden. Därför blir vart och ett träd, som inte bär god frukt, avhugget och kastat i elden.

Matt. 7:19. Luk. 13:7. Joh. 15:2, 6.

11. Jag döper er i vatten till omvändelse*, men han som kommer efter mig, han är starkare än jag, och jag är inte ens värdig att bära hans skor. Han skall döpa er med den Helige Ande och eld, *KXII: bättring.

Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

Hes. 36:25f. Joel 2:28. Mark. 1:7f. Luk. 3:16f.
Joh. 1:26f. Apg. 1:5. 2:4. 11:15f. 13:25. 19:4.

12. och han har sin kastskovel i handen, och han skall rensa sin loge och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna upp i en outsläcklig eld.

Jes. 66:24. Jer. 15:7. Matt. 13:30. Luk. 3:17.

13. Då kom Jesus från Galiléén till Jordan, till Johannes, för att låta döpa sig av honom.

Mark. 1:9. Luk. 3:21. Joh. 1:32f.

14. Men Johannes vägrade honom det och sade: Jag behöver döpas av dig, och du kommer till mig?

15. Då svarade Jesus och sade till honom: Låt det nu ske, ty så gör vi vad vi skall för att uppfylla all rättfärdighet. Då tillät han honom det.

16. Och när Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet, och se, då öppnades himlarna för honom, och han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom.

Hes. 1:1. Mark. 1:10. Luk. 3:22. Joh. 1:32f.

17. Och se, en röst från himlen sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har ett gott behag.

Ps. 2:7. Jes. 42:1. Matt. 12:18. 17:5.

Mark. 1:11, 9:7.

Luk. 9:35. Kol. 1:13f. 2 Petr. 1:17.

4 Kapitlet

Jesus frestas av djävulen, bosätter sig i Kapernaum, börjar predika, kallar lärjungar, botar sjuka.

Då blev Jesus förd av Anden ut i öknén, för att han skulle frestas av djävulen. Mark. 1:12. Luk. 4:1. Heb. 2:18.

2. Och när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter, blev han till sist hungrig. 2 Mos. 34:28. 1 Kon. 19:8.

3. Och frestaren gick fram till honom och sade: Är du Guds Son, så säg att dessa stenar blir bröd.

4. Då svarade han och sade: Det är skrivet: Människan lever inte enbart av bröd, utan av vart och ett ord som utgår från Guds mun.

5 Mos. 8:3. Luk. 4:4.

5. Då tog djävulen honom med sig till den heliga staden och satte honom överst på templets tinnar

6. och sade till honom: Är du Guds Son, så kasta dig utför, ty det är skrivet: Han skall ge sina änglar befällning om dig, och de skall bära dig på sina händer, så att du inte skall stöta din fot emot någon sten. Ps. 91:11f.

7. Då sade Jesus till honom: Det är också skrivet: Du skall inte fresta Herren, din Gud. 5 Mos. 6:16.

8. Då tog djävulen honom åter med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet

9. och sade till honom: Allt detta vill jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.

10. Då sade Jesus till honom: Gå bort, Satan, ty det är skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna.

5 Mos. 6:13. 10:20. Luk. 4:8.

11. Då lämnade djävulen honom, och

se, änglar kom fram och tjänade honom. Joh. 1:51.

12. Då nu Jesus hörde, att Johannes var satt i fångelse, vände han tillbaka till Galiléen.

Mark. 1:14. Luk. 3:20. 4:14.

13. Och han lämnade Nasaret och kom och bosatte sig i Kapernaum, som ligger vid sjön, inom Sebulon och Naftalis områden,

14. för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Jesaja, som sade:

15. Sebulons land och Naftalis land, vid havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galiléen,

Jes. 9:1-2.

16. det folk, som satt i mörker, fick se ett stort ljus, och för dem som satt i dödens land och skugga gick ett ljus upp.

Jes. 9:1-2. Luk. 1:78f.

17. Från den tiden började Jesus predika och säga: Omvänd er*, ty himmelriket har kommit nära.

*KXII: gör bättring.

Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra er.

Matt. 3:2. 10:7. Mark. 1:15.

18. När Jesus gick utmed den Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans bror, kasta ut nät i sjön ty de var fiskare.

Mark. 1:16. Luk. 5:1f. Joh. 1:42.

19. Och han sade till dem: Följ mig, och jag skall göra er till människofiskare.

Matt. 13:47.

20. De övergav genast näten och följde honom.

Matt. 19:27.

21. Och när han gick längre fram, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och Johannes, hans bror, där de och deras far, Sebedeus, lagade sina nät i båten. Och han kallade dem.

Luk. 5:2.

22. Genast övergav de båten och sin far och följde honom.

23. Och Jesus gick omkring i hela Galiléen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och all slags skröplighet bland folket.

Matt. 9:35. Mark. 1:39. Luk. 4:16, 40.

24. Och hans rykte gick ut över hela Syrien, och de förde till honom alla sjuka, som led av olika slags sjukdomar, och som var plågade av smärtor, och alla besatta av onda andar och månadsrasande och lama, och han botade dem.

Matt. 14:35f. Mark. 1:28. Apg. 10:38.

25. Och mycket folk följde honom från Galiléen, från Dekapolis*, från Jerusalem, från Judéen och från andra sidan Jordan.

*Tio städer. Mark. 3:7. Luk. 6:17.

5 Kapitlet

Början av Jesu bergspredikan.

När han såg folket, steg han upp på berget, och sedan han hade satt sig, gick hans lärjungar fram till honom.

2. Då öppnade han sin mun, undervisade dem och sade:

3. Saliga* är de som är fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till,

*Alt. övers.: Vålsignade.

Jes. 57:15. 61:1. Luk. 6:20.

4. Saliga är de bedrövade, ty de skall bli tröstade. Ps. 126:5. Jes. 61:2. Luk. 6:21.

5. Saliga är de saktmodiga, ty de skall ärva jorden. Ps. 37:11.

6. Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall bli mättade.

Jes. 55:1, 65:13. Matt. 11:28. Joh. 6:35.

7. Saliga är de barmhjärtiga, ty de skall få barmhärtighet. Jak. 2:13.

8. Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud.

Ps. 24:4, 73:1. Hebr. 12:14. 1 Joh. 3:2.

9. Saliga är de som gör frid*, ty de skall kallas Guds barn.

*KXII: är fridsamma

10. Saliga är de som lider förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket till. 2 Tim. 2:12. 1 Petr. 3:14.

11. Saliga är ni, när människorna hånar och förföljer er och lögnaktigt säger allt ont emot er för min skull.

Luk. 6:22. 1 Petr. 3:14. 4:14.

12. Gläd och fröjda er, ty er lön är stor i himlen. Ty så förföljde de profeterna, som var före er.

2 Krön. 36:16. Matt. 23:34. Luk. 6:23.

Apg. 5:41, 7:52. 2 Kor. 4:17. Jak. 1:2, 5:10.

13. Ni är jordens salt, men om saltet mister sin salta, med vad skall man då salta? Till inget annat är det nyttigt än till att kastas ut och trampas ner av människorna.

Mark. 9:50. Luk. 14:34.

14. Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Joh. 8:12. 2 Kor. 4:6. Fil. 2:15.

15. Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan*, utan på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som är i huset. *Ett sädesmått av trä.

Mark. 4:21. Luk. 8:16, 11:33.

16. Så låt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader, som är i himlen.

1 Petr. 2:12.

17. Ni skall inte mena, att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva, utan för att fullborda.

18. Ty sannerligen säger jag er: Förrän himmel och jord förgås, skall inte ett jota* eller en enda prick i lagen

förgås förrän allt har skett.

*Iota: den minsta bokstaven i det grekiska alfabetet.

Matt. 24:35. Luk. 16:17, 21:33.

19. Därför, den som upphäver ett av dessa minsta bud och lär människor så, han skall kallas den minste i himmelriket, men den som håller dem och lär så, han skall kallas stor i himmelriket.

Jak. 2:10.

20. Ty jag säger er, att om er rättfärdighet inte övergår de skriftlärdas och fariséernas, så skall ni inte alls komma in i himmelriket.

Matt. 23:25. Luk. 11:39. Jak. 2:10.

21. Ni har hört, att det är sagt till de gamla: Du skall inte dräpa, men den som dräper, han blir skyldig under domen.

2 Mos. 20:13. 5 Mos. 5:17.

22. Men jag säger er: Den som vredgas på sin broder utan orsak*, han blir skyldig under domen, men den som säger: Raka** till sin broder, han är skyldig inför Rådet, och den som säger: Du dåre, han är skyldig till helvetets eld.

*saknas i KXII. **Ett syriskt skymford.

Ps. 4:5. Ef. 4:26. 1 Joh. 3:11, 23.

23. Därför, om du bär fram din gåva till altaret och så kommer ihåg att din broder har något emot dig,

24. så lämna din gåva där framför altaret, och gå först bort och försona dig med din broder, och kom sedan och offra din gåva.

Matt. 6:14. Mark. 11:25.

25. Var snar till vänskap med din motpart, medan du ännu är med honom på vägen, så att din motpart inte överlämnar dig åt domaren, och domaren överlämnar dig åt rättstjånaren, och du kastas i fångelse.

Luk. 12:58. Ef. 4:26.

26. Sannerligen säger jag dig: Du skall inte komma ut därifrån, förrän du har

betalat till sista öret.

27. Ni har hört, att det är sagt till de gamla: Du skall inte göra hor.

2 Mos. 20:14. 5 Mos. 5:18.

28. Men jag säger er: Var och en som med begärelse ser på en kvinna, han har redan gjort hor med henne i sitt hjärta.

Job 31:1.

29. Om ditt högra öga är dig till förförelse, så riv ut det, och kasta det ifrån dig. Ty det är bättre, att en av dina lemmar fördärvas, än att hela din kropp kastas i helvetet.

Matt. 18:8. Mark. 9:43.

30. Och om din högra hand är dig till förförelse, så hugg av den, och kasta den ifrån dig. Ty det är bättre, att en av dina lemmar fördärvas, än att hela din kropp kastas i helvetet.

31. Det är också sagt: Den som skiljer sig från sin hustru, han skall ge henne ett skiljebrev.

5 Mos. 24:1f. Matt. 19:7. Mark. 10:4.

32. Men jag säger er: Den som skiljer sig från sin hustru, utom för otukt skull, han blir orsak till att äktenskapsbrott begås med henne, och den som gifter sig med en fränksild kvinna begår äktenskapsbrott.

Mark. 10:11. Luk. 16:18. 1 Kor. 7:10.

33. Åter har ni hört, att det är sagt till de gamla: Du skall inte svära falskt, utan du skall hålla din ed inför Herren.

2 Mos. 20:7. 3 Mos. 19:12. 4 Mos. 30:3.

5 Mos. 5:11, 23:21f. Jes. 65:16.

34. Men jag säger er: Ni skall inte svära alls, varken vid himlen, ty den är Guds tron,

Jes. 66:1. Matt. 23:21. Jak. 5:12.

35. inte heller vid jorden, ty den är hans fotapall, inte heller vid Jerusalem, ty det är den store Konungens stad.

Ps. 48:3.

36. Inte heller skall du svära vid ditt

huvud, ty du förmår inte göra ett hårstrå vitt eller svart.

37. Men låt ert ja vara ja, och ert nej vara nej, vad därutöver är kommer från den onde.

Jak. 5:12.

38. Ni har hört, att det är sagt: Öga för öga och tand för tand.

2 Mos. 21:24. 3 Mos. 24:20. 5 Mos. 19:21.

39. Men jag säger er, att ni inte skall stå emot det onda, utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra åt honom.

Ords. 20:22, 24:29. Jes. 50:6. Luk. 6:29.

Rom. 12:19. 1 Thess. 5:15. 1 Petr. 3:9.

40. Och om någon vill gå till rätta med dig och ta din livklädnad ifrån dig, låt honom då också få din mantel.

Rom. 12:17. 1 Kor. 6:7.

41. Och om någon tvingar dig att gå en mil*, gå då två med honom.

*En romersk mil motsvarande ca 1,5 kilometer.

42. Ge honom som ber dig, och vänd dig inte från honom som vill låna av dig.

5 Mos. 15:7f. 1 Joh. 3:17.

43. Ni har hört, att det är sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende.

3 Mos. 19:17f. 5 Mos. 23:3f.

44. Men jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör väl emot dem som hatar er, och be för dem som hånar och förföljer er,

2 Mos. 23:4-5. Ords. 25:21. Luk. 6:27, 23:34.

Apg. 7:60. Rom. 12:14, 20. 1 Kor. 4:12.

45. för att ni skall vara er Faderns barn, som är i himlen. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.

46. Ty om ni älskar dem som älskar er, vad får ni för lön för det? Gör inte också publikanerna* detsamma?

*tullindrivare.

47. Och om ni visar er vänliga endast mot era bröder, vad gör ni för märkvärdigt med det? Gör inte också

publikanerna detsamma? Luk. 6:32.
48. Var därför fullkomliga, såsom er himmelske Fader är fullkomlig.

3 Mos. 11:44, 19:2, 20:7, 26. 5 Mos. 18:13.

6 Kapitel

Fortsättning av Jesu bergspredikan.

Ge akt på er allmosa*, så att ni inte ger den inför människorna, för att ni skall bli sedda av dem. Annars har ni ingen lön hos er Fader, som är i himlen.

*barmhärtighetsgåva. Matt. 23:5.

2. Därför, när du ger en allmosa, så låt inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, för att de skall bli prisade av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

3. Men när du vill ge en allmosa, så låt din vänstra hand inte veta vad den högra gör,

4. så att din allmosa förblir i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, skall synligt belöna dig.

Luk. 14:14.

5. Och när du ber, skall du inte vara som hycklarna, ty de står gärna i synagogorna och i gathörnen och ber, för att de skall bli sedda av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

6. Men när du ber, så gå in i din kammar, och stäng din dörr och be till din Fader i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, skall synligt belöna dig.

2 Kon. 4:33. Apg. 9:40. 10:9.

7. Och när ni ber, skall ni inte vara mångordiga såsom hedningarna. För

de menar, att de skall bli hörda för sina många ords skull. 1 Kon. 18:26.

8. Ni skall därför inte likna dem. Er Fader vet vad ni behöver, förrän ni ber honom.

9. Därför skall ni be så: Fader vår, som är i himlarna! Helgat varde ditt namn.

Luk. 11:2.

10. Tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himlen, så ock på jorden.

11. Vårt dagliga bröd giv oss idag

12. och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro.

13. Och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo. Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

1 Tim. 6:16. 2 Tim. 4:18.

14. Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, så skall också er himmelske Fader förlåta er.

Matt. 5:23. Mark. 11:25. Kol. 3:13.

15. Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, så skall er Fader inte heller förlåta era överträdelser.

Matt. 18:35. Jak. 2:13.

16. Och när ni fastar, skall ni inte se dystra ut som hycklarna. Ty de vanställer sina ansikten, för att det skall synas för människorna att de fastar. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

Jes. 58:1f.

17. Men när du fastar, så smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, Dan. 10:3.

18. för att människorna inte skall se att du fastar, utan endast din Fader som är i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, skall synligt belöna dig.

19. Ni skall inte samla er skatter på jorden, där mal och rost fördärvar, och där tjuvar bryter sig in och stjäla,

Ords. 23:4.

20. utan samla er skatter i himlen, där

varken mal eller rost fördärvar, och där tjuvar inte bryter sig in och stjal.

Matt. 19:21. Luk. 12:33. 1 Tim. 6:6f.

21. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

22. Ögat är kroppens ljus. Är ditt öga friskt, så blir hela din kropp ljus.

Luk. 11:34.

23. Men är ditt öga ont, så blir hela din kropp mörk. Är det nu så, att ljustet, som är i dig, är mörker, hur stort blir då inte mörkret?

Ords. 20:27.

24. Ingen kan tjäna två herrar. Ty antingen skall han hata den ene och älska den andre, eller så skall han hålla sig till den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna Gud och Mammon.

1 Kon. 18:21. Luk. 16:13.

25. Därför säger jag er: Bekymra er inte för ert liv, vad ni skall äta och dricka, och inte för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten, och kroppen mer än kläderna?

Luk. 12:22. Fil. 4:6. 1 Tim. 6:8.

Hebr. 13:5. 1 Petr. 5:7.

26. Se på himlens fåglar: De sår inte, inte heller skördar de och samlar inte in i ladorna, men er himmelske Fader föder dem. Är ni inte mycket mer än de?

Job 39:3. Ps. 147:9. Matt. 10:29. Luk. 12:24.

27. Vem är den bland er, som med sin omsorg förmår lägga en aln till sin livslängd*?

*KXII: längd.

28. Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på liljorna på marken, hur de växer: De arbetar inte, inte heller spinner de.

29. Men jag säger er, att inte ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem.

1 Kon. 10:25.

30. Kläder nu Gud så gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, skulle han då inte

mycket mer göra det med er, ni klen-trogna?

31. Därför skall ni inte vara bekymrade och säga: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med?

32. Efter allt sådant söker hedningarna. Er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta.

Ps. 55:23.

33. Sök först efter Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta tillfalla er.

1 Kon. 3:13. Ps. 37:25.

34. Bekymra er därför inte för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

Luk. 10:41f.

7 Kapitlet

Slutet av Jesu bergspredikan

Döm inte, så att ni inte blir dömda.

Luk. 6:37. Rom. 2:1. 1 Kor. 4:3. Jak. 4:11.

2. Ty med den dom, som ni dömer med, skall ni bli dömda, och med det mått, som ni mäter med, skall det mätas upp åt er.

Mark. 4:24. Luk. 6:38.

3. Hur kan du se grandet i din broders öga, men lägger inte märke till bjälken i ditt eget öga?

Luk. 6:41.

4. Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig ta ut grandet ur ditt öga, och se, du har en bjälke i ditt eget öga?

5. Du hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga. Sedan kan du se klart nog för att ta ut grandet ur din broders öga.

6. Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor för svinen, så att de inte trampar dem under sina fötter och vänder sig om och river er.

Ords. 23:9. Apg. 13:46.

7. Be, och er skall bli givet, sök, och ni skall finna, klappa på, och det skall öppnas för er.

Jer. 29:12. Matt. 21:22. Mark. 11:24.

Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:7, 16:23. 1 Joh. 3:22.

8. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för honom som klappar på skall det öppnas.

Jak. 1:5, 6.

9. Eller vem är den människa bland er, som då hans son ber honom om bröd, ger honom en sten? Luk. 11:11.

10. Eller om han ber om en fisk, skulle han då ge honom en orm?
11. Om nu ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall inte er Fader, som är i himlen, ge det som är gott åt dem som ber honom?

12. Därför, allt det ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem, ty detta är lagen och profeterna.

Matt. 22:39-40. Luk. 6:31.

Rom. 13:8f. Gal. 5:14.

13. Gå in genom den trånga porten. Ty den porten är vid, och den vägen är bred, som leder till förtappelsen, och många är de, som går in genom den.

Luk. 13:24.

14. Och den porten är trång, och den vägen är smal, som leder till livet, och få är de, som finner den.

15. Akta er för de falska profeterna, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar,

Mik. 3:5. 2 Tim. 3:5. 1 Joh. 4:1.

16. Av deras frukt skall ni känna dem. Inte hämtar man vindruvor av törnen, eller fikon av tistlar?

17. Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett ont träd bär ond frukt.

Matt. 12:33. Luk. 6:43-44.

18. Ett gott träd kan inte bära ond frukt, inte heller kan ett ont träd bära god frukt.

19. Vart och ett träd, som inte bär god frukt, huggs ner och kastas i elden.

Matt. 3:10. Joh. 15:2f.

20. Därför skall ni känna dem av deras frukt.

21. Inte skall var och en komma in i himmelriket, som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min Faders vilja, som är i himlen.

Jes. 29:13. Hos. 8:2. Luk. 6:46, 11:28.

Rom. 2:13. Jak. 1:22.

22. På den dagen skall många säga till mig: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn, och i ditt namn drivit ut onda andar, och i ditt namn gjort många kraftgärningar?

1 Kor. 13:1f. Matt. 24:24.

23. Men då skall jag bekänna för dem: Jag kände er aldrig. Gå bort ifrån mig, ni laglösa*.

KXII: ogärningsmän.

Ps. 6:9. Matt. 25:12, 41. Luk. 13:26-27.

24. Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, han liknar en vis man, som byggde sitt hus på klippan.

Luk. 6:47-48.

25. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, men det föll inte omkull, ty det var grundat på klippan.

26. Och var och en som hör dessa mina ord och inte gör efter dem, han liknar en oförständig man, som byggde sitt hus på sanden.

27. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, och det föll omkull, och dess fall var stort.

Hes. 13:13f.

28. Och det hände sig, att när Jesus hade avslutat detta tal, var folkskarorna mycket häpna över hans undervisning.

29. Ty han undervisade dem med makt, och inte som de skrifflärda.

Mark. 1:22. Luk. 4:32. Joh. 7:46.

8 Kapitlet

Jesus botar en spetälsk man, en officers tjänare, Petrus svärmor och andra sjuka, undervisar om sin efterföljelse, stillar en storm på sjön, botar två besatta.

När han gick ner från berget, följde mycket folk honom.

2. Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sade: Herre, om du vill, kan du göra mig ren,

Mark. 1:40. Luk. 5:12.

3. Då räckte Jesus ut sin hand och rörde vid honom och sade: Jag vill, bli ren. Och genast blev han ren från sin spetälska.

4. Och Jesus sade till honom: Se till att du inte talar om detta för någon, men gå bort och visa dig för prästen och offra den gåva, som Mose har befallt, till ett vittnesbörd för dem.

³ Mos. 14:3f.

5. Och när Jesus kom in i Kapernaum, gick en officer fram till honom och bad honom,

Luk. 7:1.

6. och sade: Herre, min tjänare ligger hemma lam och plågas svårt.

7. Då sade Jesus till honom: Jag skall komma och bota honom.

8. Då svarade officeren och sade: Herre, jag är inte värdig, att du går in under mitt tak, utan säg endast ett ord, så blir min tjänare frisk.

9. Ty även jag är en människa som står under andras befäl, och jag har soldater under mig själv, och jag säger till den ene: Gå, och han går, och till den andre: Kom, och han kommer, och till min tjänare: Gör det, och han gör så.

10. När Jesus hörde detta, förundrade han sig och sade till dem som följde honom: Sannerligen, säger jag er: Jag

har inte funnit så stor tro i Israel.

Matt. 15:28.

11. Men jag säger er, att många skall komma från öster och väster och sitta till bords med Abraham, Isak och Jakob i himmelriket.

Jes. 2:2. Mal. 1:11. Luk. 13:29.

12. Men rikets barn skall bli utkastade i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 22:13, 24:51, 25:30. Luk. 13:28.

13. Och Jesus sade till officeren: Gå, och som du trodde, så skall det ske dig. Och i samma stund blev hans tjänare frisk.

Matt. 9:29.

14. Och när Jesus kom in i Petrus hus, fick han se, att hans svärmor låg sjuk i feber.

Mark. 1:30. Luk. 4:38.

15. Då rörde han vid hennes hand, och febern lämnade henne, och hon stod upp och tjänade dem.

16. Och när aftonen kom, förde de till honom många, som var besatta av onda andar, och han drev ut andarna med sitt ord, och alla dem som var sjuka botade han,

Mark. 1:32. Luk. 4:40.

17. för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Jesaja, som säger: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han. Jes. 53:4.

18. Och när Jesus såg mycket folk omkring sig, befallde han, att man skulle fara över till andra stranden.

19. Och en skriftlärdd kom fram och sade till honom: Mästare, jag vill följa dig, vart du än går.

Luk. 9:57.

20. Då sade Jesus till honom: Rävorna har lyor, och fåglarna under himlen nästen, men Människosonen har inget att luta sitt huvud mot.

21. Och en annan av hans lärjungar sade till honom: Herre, tillåt mig att först gå bort och begrava min far.

22. Då sade Jesus till honom: Följ mig, och låt de döda begrava sina döda.

Luk. 9:60. Ef. 2:5. 1 Tim. 5:6.

23. Och han steg i båten, och hans lärjungar följde honom.

Mark. 4:35. Luk. 8:22.

24. Och se, det blåste upp till full storm på sjön, så att vågorna slog över båten, men han sov.

25. Då gick lärjungarna fram och väckte honom, och sade: Herre, hjälp oss, vi förgås!

26. Då sade han till dem: Varför är ni rädda, ni klentrogna? Och han stod upp och talade strängt* till vindarna och sjön, och det blev alldeles lugnt.

*KXII: näpste. Job 26:12.

27. Men människorna förundrade sig och sade: Vem är denne, eftersom både vindarna och sjön lyder honom?

28. Och när han kom över till andra stranden, till gergesenernas land, kom två besatta av onda andar* emot honom, ut från gravarna. Och de var mycket våldsamma, så att ingen kunde färdas den vägen fram.

*KXII: djävulen. Mark. 5:1. Luk. 8:26.

29. Och se, de ropade och sade: Vad har vi med dig att göra, Jesus, Guds Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?

Mark. 1:24. 3:11.

30. Och långt ifrån dem gick en stor svinhjord i bet.

31. Då bad de onda andarna* honom och sade: Är det så att du driver ut oss, så låt oss fara in i svinhjorden.

*KXII: djävlar.

32. Då sade han till dem: Far i väg. Då for de ut och for in i svinhjorden, och se, hela svinhjorden störtade sig utför branten ner i sjön och drunknade i vattnet.

33. Men herdarna flydde bort och gick in i staden och omtalade alltsam-

mans, och hur det hade gått med dem som var besatta av onda andar.

34. Och se, då gick hela staden ut för att möta Jesus, och då de fick se honom, bad de, att han skulle gå bort från deras område.

9 Kapitlet

Jesus botar en lam man, kallar Matteus, undervisar om fasta, botar en kvinna som lider av blödningar, uppväcker Jairus dotter från döden, öppnar två blindas ögon, botar en dövstum.

Då steg han i båten och for över och kom till sin egen stad.

2. Och se, de förde till honom en lam, som låg i en säng. När nu Jesus såg deras tro, sade han till den lame: Var vid gott mod, min son. Dina synder är förlättna.

Mark. 2:3f. Luk. 5:18.

3. Och se, somliga av de skriftlärda sade för sig själva: Denne hädar.

Joh. 10:33.

4. Men när Jesus såg deras tankar, sade han: Varför tänker ni ont i era hjärtan?

5. Vilket är lättare att säga: Dina synder är förlättna, eller att säga: Stå upp och gå?

6. Men för att ni skall veta, att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder – så sade han till den lame – stå upp, ta din säng, och gå till ditt hus.

7. Och han stod upp och gick hem.

8. När folket såg detta, förundrade de sig och prisade Gud, som hade givit sådan makt åt människor.

9. Och när Jesus gick vidare därifrån, såg han en man, som hette Matteus, sitta vid tullen. Och han sade till ho-

nom: Följ mig. Då stod han upp och följde honom. Mark. 2:14. Luk. 5:27.

10. Och det hände sig, att när han låg till bords i huset, se, då kom många publikaner* och syndare och låg till bords med Jesus och hans lärjungar. *tullindrivare. Mark. 2:15f. Luk. 5:29f.

11. Och då fariséerna såg det, sade de till hans lärjungar: Varför äter er mästare med publikaner och syndare?

12. När Jesus hörde detta, sade han till dem: De friska behöver inte läkare, utan de sjuka.

13. Men gå och lär er vad detta betyder: Jag har behag till barmhärtighet och inte till offer. Ty jag har inte kommit för att kalla de rättfärdiga, utan syndare till omvändelse*.

*KXII: bättring.

Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

1 Sam. 15:22. Hos. 6:6. Matt. 12:7, 18:11.

Luk. 19:10. 1 Tim. 1:15.

14. Då kom Johannes lärjungar till honom och sade: Varför fastar vi och fariséerna så mycket, men dina lärjungar fastar inte? Mark. 2:18f. Luk. 5:33f.

15. Jesus sade till dem: Hur kan bröllopsfolket sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men de dagar skall komma, då brudgummen skall tas ifrån dem, och då skall de fasta.

Matt. 6:16f.

16. Ingen lagar ett gammalt klädesplagg med ett nytt tygstycke, ty det isatta stycket river bort ännu mer av klädesplagget, och hålet blir värre.

17. Inte heller slår man nytt vin i gamla skinnläglar, annars går skinnläglarna sönder, och vinet spills ut och skinnläglarna fördärvas. Utan man slår nytt vin i nya skinnläglar, så blir båda bevarade.

18. Medan han talade detta till dem, se, då kom en föreståndare och till-

bad honom och sade: Herre, min dotter har just nu dött. Men kom och lägg din hand på henne så blir hon åter levande. Mark. 5:22. Luk. 8:41.

19. Då stod Jesus upp och följde honom med sina lärjungar.

20. Och se, en kvinna, som hade lidit av blödningar i tolv år, närmade sig honom bakifrån och rörde vid kanten av hans mantel.

3 Mos. 15:25. Mark. 5:5f. Luk. 8:43f.

21. Ty hon sade för sig själv: Om jag bara får röra vid hans mantel, så blir jag frisk.

4 Mos. 15:38.

22. Då vände Jesus sig om, och när han fick se henne, sade han: Var vid gott mod, min dotter. Din tro har hjälpt dig. Och kvinnan var frisk från den stunden.

23. Och när Jesus kom in i föreståndarens hus och såg flöjtblåsarna och det sorlande folket, Mark. 5:38f. Luk. 8:51f.

24. sade han till dem: Gå härifrån. Ty flickan är inte död, utan hon sover. Och de hånskrattade åt honom.

Joh. 11:11f.

25. När nu folket hade drivits ut, gick han in och tog henne vid handen, och flickan stod upp.

26. Och ryktet om detta gick ut över hela det landet.

27. När Jesus gick därifrån, följde honom två blinda, som ropade och sade: Davids son, förbarma dig över oss!

Matt. 20:29f.

28. Och när han kom in i huset, steg de blinda fram till honom, och Jesus sade till dem: Tror ni, att jag kan göra detta? Då sade de till honom: Ja, Herre.

29. Då rörde han vid deras ögon och sade: Ske er såsom ni tror. Matt. 8:13.

30. Och deras ögon öppnades, och Jesus sade till dem strängt: Se till, att ingen får veta detta.

31. Men de gick ut och spred ryktet om honom i hela den trakten.

32. När dessa gick ut, se, då förde de fram till honom en man, som var stum och besatt av en ond ande.

Matt. 12:22f. 15:22. Mark. 16:17.

Luk. 11:14. 10:19.

33. Och när den onde anden hade blivit utdriven talade den stumme. Och folket förundrade sig och sade: Sådant har aldrig blivit sett i Israel.

34. Men fariséerna sade: Med de onda andarnas furste driver han ut de onda andarna.

Matt. 10:25. 12:24.

Mark. 3:22. Luk. 11:15.

35. Och Jesus gick omkring i alla städer och byar, undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade varje sjukdom och varje svaghet hos folket.

Matt. 4:23. Mark. 6:6.

36. Och när han såg folkskarorna, greps han av medlidande med dem, eftersom de var uppgivna och förskingrade som får som inte har någon herde.

4 Mos. 27:17. Hes. 34:5.

Sak. 10:2. Mark. 6:34. 1 Petr. 2:25.

37. Då sade han till sina lärjungar: Skörden är stor, men arbetarna är få.

Luk. 10:2. Joh. 4:35.

38. Be därför skördens Herre, att han sänder arbetare till sin skörd.

10 Kapitlet

Jesus sänder ut sina tolv lärjungar

Och han kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, till att driva ut dem och bota varje sjukdom och varje svaghet.

Mark. 3:13, 6:7. Luk. 9:1.

2. Och dessa är de tolv apostlarnas

namn: Först Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans bror. Sedan Jakob, Sebedeus son, och Johannes, hans bror,

Apg. 1:13f.

3. Filippus och Bartolomeus, Tomas och Matteus, som hade varit en publikan*, Jakob, Alfeus son, och Lebbeus med tillnamnet Taddeus, *tullindrivare.

4. Simon kananiten och Judas Iskariot, som också förrådde honom.

5. Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem och sade: Gå inte på hedningarnas väg och gå inte in i någon samaritisk stad,

6. utan gå hellre till de borttappade fåren av Israels hus.

Matt. 9:36, 15:24. Apg. 13:46.

7. Men gå och predika och säg: Himmelriket har kommit nära.

Matt. 3:2, 4:17. Luk. 9:2, 10:9.

8. Bota sjuka, gör spetälska rena, uppväck döda, driv ut onda andar. Ni har fått för intet, så skall ni också ge för intet.

9. Skaffa er inte guld, inte heller silver, inte heller koppar i era bälten*,

*Bältet var brett och i vardera änden var det

dubbelt. Här förvarades pengar.

Mark. 6:8. Luk. 9:3, 10:4, 22:35.

10. och ingen väska för resan och inte två livklädnader, inte skor och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat.

Luk. 10:7. 1 Kor. 9:7. 1 Tim. 5:18.

11. När ni kommer in i någon stad eller by, så ta reda på vem i den som är värdig, och stanna där tills ni lämnar den orten.

Luk. 10:8.

12. Och när ni går in i ett hus, så hälsa det.

Luk. 10:5.

13. Och om det huset är värdigt, så skall er frid komma över det. Men är det inte värdigt, så skall er frid vända tillbaka till er.

14. Och om man inte tar emot er eller hör på era ord, så gå ut ur det huset

eller den staden, och skaka stoffet av era fötter.

Mark. 6:11. Luk. 9:5, 10:11. Apg. 13:51, 18:6.
15. Sannerligen säger jag er: För Sodoms och Gomorras land blir det lindrigare på domedagen än för den staden. 1 Mos. 18:20f. Matt. 11:24. Luk. 10:12.
16. Se, jag sänder iväg er såsom får bland vargar. Var därför kloka såsom ormar och oskyldiga såsom duvor.

Luk. 10:3. Rom. 16:19.

17. Men ta er till vara för människorna. Ty de skall överlämna er åt domstolar, och i sina synagogor skall de gissla¹ er.

Matt. 24:9. Mark. 13:9. Luk. 21:12.

Joh. 16:2. Apg. 5:40.

18. Och ni skall bli framdragna inför furstar och kungar, för min skull, till ett vittnesbörd för dem och för hedningarna.

Apg. 12:11, 25:23.

19. Men när de nu överlämnar er, så var inte bekymrade för, hur eller vad ni skall tala. Ty det skall ges er i samma stund vad ni skall tala.

Mark. 13:11. Luk. 12:11, 21:14. 2 Tim. 4:17.

20. Ty det är inte ni som talar, utan det är er Faders Ande som talar i er.

2 Mos. 4:12.

21. Den ene brodern skall överlämna den andre till döden, och fadern sitt barn, och barnen skall sätta sig upp emot sina föräldrar och döda dem. Mik. 7:5f. Matt. 10:35. Mark. 13:12. Luk. 21:16.
22. Och ni skall bli hatade av alla, för mitt namns skull. Men den som står fast intill änden skall bli frälst.

Luk. 21:17. Matt. 24:9, 13. Mark. 13:13.

23. När de förföljer er i den ena staden, så fly till den andra. Sannerligen säger jag er: Ni skall inte ha hunnit igenom alla Israels städer, förrän Människosonen kommer.

24. Lärjungen är inte förmer än mästaren, och inte heller tjänaren förmer

än sin herre. Luk. 6:40. Joh. 13:16, 15:20.

25. Det är nog för lärjungen, om han blir såsom sin mästare, och tjänaren, om han blir såsom sin herre. Har de kallat husets Herre Beelsebul, hur mycket mer skall de då inte kalla hans husfolk?

Matt. 12:24. Mark. 3:22. Luk. 11:15.

26. Frukta därför inte för dem. Ty inget är dolt, som inte skall bli uppenbarat, och inget är hemligt, som inte skall bli känt.

Mark. 4:22. Luk. 8:17, 12:2.

27. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i ljuset och vad ni hör i örat, det skall ni predika på taken.

28. Och frukta inte för dem, som dödar kroppen, men inte har makt att döda själen, utan frukta mer honom som kan fördärva både själ och kropp i helvetet.

29. Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt*? Och inte en av dem faller till jorden utan er Fader.

*grek. As. Motsvarar 1/16 denar.

30. Men på er är också alla huvudhåren räknade.

1 Sam. 14:45. 2 Sam. 14:11.

Luk. 21:18. Apg. 27:34.

31. Därför skall ni inte frukta. Ni är mer värda än många sparvar. Luk. 12:24.

32. Därför, var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader, som är i himlen. Luk. 12:8. Upp. 3:5.

33. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall också jag förneka inför min Fader, som är i himlen. Mark. 8:38. Luk. 9:26. 2 Tim. 2:12.

34. Ni skall inte mena, att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd. Luk. 12:49-51.

35. Ty jag har kommit för att välla

¹En vanlig bestraffning bland judarna. Redskapet bestod av kalvskinnsremmar hopbundna till en piska. Högst fyrtio slag fick utdelas. För att inte överskrida det i lagen tillåtna, (5 Mos. 25:3) gav man inte fler än 39 slag. Den romerska gisslingen var betydligt råare. Se not till Matt. 27:26.

söndring mellan en man och hans far, mellan en dotter och hennes mor, och mellan en sonhustru och hennes svärmor.

Mik. 7:6.

36. Och människans eget husfolk blir hennes fiender.

Ps. 41:10. Ps. 55:14. Joh. 13:18.

37. Den som älskar far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är mig inte värdig.

5 Mos. 33:9. Luk. 14:26.

38. Och den som inte tar sitt kors på sig och följer mig, han är mig inte värdig.

Matt. 16:24. Mark. 8:3-4. Luk. 9:23.

39. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull skall finna det.

Matt. 16:25. Mark. 8:35.

Luk. 9:24, 17:33. Joh. 12:25.

40. Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig.

Matt. 18:5. Luk. 9:48, 10:16. Joh. 13:20.

41. Den som tar emot en profet därför att det är en profet, han skall få en profets lön. Och den som tar emot en rättfärdig därför att det är en rättfärdig, han skall få en rättfärdigs lön.

1 Kon. 17:10f, 18:4. Hebr. 6:10.

42. Och den som ger en av dessa minsta bara en bägere kallt vatten att dricka, i en lärjunges namn, sannerligen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön.

Matt. 25:40. Mark. 9:41.

11 Kapitlet

Johannes skickar bud till Jesus. Jesus vittnar om Johannes Döparen, och talar om folkets otro, prisar sin Faders frälsningsråd, ger de arbetande och betungade härlig tröst.

Och det hände sig, när Jesus hade avslutat att ge sina tolv lär-

jungar dessa bud, gick han vidare därifrån, för att han skulle undervisa och predika i deras städer.

2. När Johannes, som då var i fångelse, fick höra om Kristi gärningar, sände han två av sina lärjungar

Luk. 7:18-19.

3. och lät säga honom: Är du den som skall komma, eller skall vi vänta någon annan?

4. Då svarade Jesus och sade till dem: Gå och säg Johannes, vad ni har hört och sett:

5. Blinda ser, halta går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp, och för de fattiga blir evangelium predikat,

Jes. 29:18, 35:5, 61:1. Luk. 4:18.

6. och salig är den som inte tar anstöt av mig.

Matt. 13:57. Luk. 2:34.

7. Men när dessa gick bort, började Jesus tala till folket om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ville ni se ett vassrör som drivs hit och dit av vinden?

Luk. 7:24.

8. Eller vad gick ni ut för att se? Ville ni se en människa klädd i fina kläder? Se, de som bär fina kläder är i kungapalatsen.

9. Eller vad gick ni ut för att se? Ville ni se en profet? Ja, jag säger er: Mer än en profet.

Luk. 1:76f.

10. Ty han är den, om vilken det är skrivet: Se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, som skall bereda vägen framför dig.

Mal. 3:1. Mark. 1:2.

11. Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor, har ingen uppstått, som är större än Johannes Döparen. Likväl är den som är minst i himmelriket större än han.

Matt. 12:6. Luk. 7:28.

12. Men från Johannes Döparens dagar intill denna stund lider himmelri-

ket våld, och de väldiga rycker det till sig.

13. Ty alla profeterna och lagen har profeterat ända till Johannes,

Luk. 16:16.

14. och om ni vill ta emot det: Han är Elia, som skulle komma.

Mal. 4:5. Matt. 17:12. Mark. 9:13. Luk. 1:17.

15. Den som har öron till att höra, han må höra!

Matt. 13:9, 43.

Mark. 4:9, 23. Luk. 8:8, 14:35. Upp. 2:7.

16. Men vid vem skall jag likna detta släkte? Det är likt barn, som sitter på torget och ropar till sina kamrater

Luk. 7:31f.

17. och säger: Vi har spelat för er, och ni ville inte dansa: Vi har sjungit sorgesång för er, och ni ville inte gråta.

18. Ty Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och de säger: Han har en ond ande*.

*KXII: djävulen. Matt. 3:4.

19. Människosonen kom, och han äter och dricker, och de säger: Se, vilken frossare och vindrinkare den mannen är, publikaners* och syndares vän. Men visdomen har fått rätt av sina barn.

*tullindrivares. Ords. 8:32f.

Matt. 9:10f. Luk. 9:29. 1 Kor. 1:29-30.

20. Då började han gå till rätta med de städer, i vilka han hade gjort sina flesta kraftgärningar, och de hade likväl inte omvänt sig*:

*KXII: gjort bättring.

Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

21. Ve dig Korasin, ve dig Betsaida! Ty hade sådana kraftgärningar blivit gjorda i Tyrus och Sidon, som har blivit gjorda i er, så hade de för länge sedan omvänt* sig i säck och aska.

*KXII: syndbättring.

Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

Jes. 32:1. Hes. 26:28. Luk. 10:13.

22. Men jag säger er: För Tyrus och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er.

23. Och du Kapernaum, som blivit upphöjd ända till himlen, du skall bli nedstött ända till helvetet. Ty hade sådana tecken skett i Sodom, som blivit gjorda i dig, så hade det stått än i dag.

1 Mos. 19:24.

24. Men jag säger er: För Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.

Matt. 10:15.

25. Vid den tiden talade Jesus och sade: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt detta för de visa och kloka och har uppenbarat det för de små.

Jes. 29:14. Luk. 10:21. 1 Kor. 1:19, 26.

26. Ja, Fader, så har varit behagligt för dig.

27. Allt har blivit överlåtet åt mig av min Fader. Och ingen känner Sonen utom Fadern, och ingen känner heller Fadern utom Sonen, och den som Sonen vill uppenbara det för.

Ps. 8:7. Matt. 28:18. Joh. 1:18, 3:35.

Joh. 6:46, 10:15, 17:2.

28. Kom till mig, alla ni, som arbetar och är tyngda av bördor och jag skall ge er vila.

Jer. 31:25.

29. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk av hjärtat, och ni skall finna vila för era själar.

Jes. 6:16. Sak. 9:9. Matt. 21:5.

30. Ty mitt ok är ljuvligt, och min börda är lätt.

1 Joh. 5:3.

12 Kapitlet

Jesu lärjungar rycker av ax på sabbaten. Jesus botar en man, som har en förvissnad hand.

Försvavar sig mot fariséerna, varnar för hädelse mot den Helige Ande. Jesus giver till känna vilka som är hans rätta vänner.

Vid den tiden gick Jesus genom sädesfälten på sabbaten, och

hans lärjungar var hungriga och började rycka av ax och äta.

Mark. 2:23. Luk. 6:1.

2. När fariséerna såg det, sade de till honom: Se, dina lärjungar gör sådant, som inte är tillåtet att göra på sabbaten.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 23:25.

3. Men han sade till dem: Har ni inte läst vad David gjorde, när han och de som var med honom var hungriga,

1 Sam. 21:3f.

4. hur han gick in i Guds hus och åt skådebröden, fastän det inte var tillåtet för honom att äta av dem, inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna?

2 Mos. 25:30. 3 Mos. 24:9.

5. Eller har ni inte läst i lagen, att på sabbaten bryter prästerna sabbaten i templet, och är ändå utan skuld?

4 Mos. 28:9-10. Joh. 7:22f.

6. Men jag säger er, att här är den som är förmer än templet.

7. Men hade ni vetat vad detta betyder: Jag har behag till barmhärtighet och inte till offer, då hade ni inte dömt de oskyldiga.

Hos. 6:6. Matt. 9:13.

8. Ty Människosonen är Herre också över sabbaten.

9. Då gick han därifrån vidare och kom in i deras synagoga.

Mark. 3:1. Luk. 6:6.

10. Och se, där var en man, som hade en förtvinad hand. Och för att de skulle kunna anklaga honom, frågade de honom, och sade: Är det tillåtet att bota på sabbaten?

Luk. 13:14, 14:3. Joh. 9:16.

11. Men han sade till dem: Vilken är den människa bland er, som har ett får och om det faller i en grop på sabbaten, inte går och griper tag i det och drar upp det?

Luk. 14:5.

12. Hur mycket mer är nu inte en

människa än ett får. Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten.

13. Därefter sade han till mannen: Räck ut din hand, och han räckte ut den, och den blev lika frisk igen, såsom den andra.

14. Då gick fariséerna ut och överlade om hur de skulle kunna döda honom.

Mark. 3:6. Luk. 6:11. Joh. 5:16.

15. Men när Jesus fick veta det, gick han därifrån. Och mycket folk följde honom, och han botade dem alla.

Mark. 3:7.

16. Men han förbjöd dem strängt, att de inte skulle avslöja honom, Matt. 8:4.

17. för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Jesajas, som sade:

18. Se, min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har ett gott behag. Jag skall låta min Ande komma över honom, och han skall förkunna domen för hedningarna.

Jes. 42:1. Matt. 3:17, 17:5.

19. Han skall inte tråta eller ropa, och hans röst skall man inte höra på gatorna.

20. Ett knäckt rör, skall han inte bryta av, och en rykande veke, skall han inte släcka ut, till dess att han har fört domen till seger.

21. Och på hans namn skall hedningarna hoppas.

Jes. 42:3. Rom. 15:12.

22. Då fördes fram till honom en som var besatt av en ond ande*, och som var blind och stum, och han botade honom, så att den blinde och stumme både talade och såg.

*KXII: djävulen.

Matt. 9:33. Luk. 11:14.

23. Och allt folket blev förskräckt och sade: Är denne inte Davids son?

24. Men när fariséerna hörde detta, sade de: Han driver inte ut de onda

andarna utom genom Beelsebul, de onda andarnas* furste.

*KXII: djävlar.

Matt. 9:34. Mark. 3:22. Luk. 11:15.

25. Då nu Jesus förstod deras tankar, sade han till dem: Varje rike som kommer i strid med sig självt, det blir ödelagt, och varje stad eller hus, som kommer i strid med sig självt, blir inte bestående.

Mark. 3:23. Luk. 11:17.

26. Är det nu så, att Satan driver ut Satan, då är han söndrad mot sig själv. Hur blir då hans rike bestående?

27. Och är det så, att jag driver ut de onda andarna* genom Beelsebul, genom vem driver då era barn ut dem? Därför skall de vara era domare.

*KXII: djävlar. Matt. 10:25.

28. Men är det så, att jag med Guds Ande driver ut de onda andarna*, då har ju Guds rike kommit till er.

*KXII: djävlar.

29. Eller hur kan någon gå in i en stark mans hus och plundra honom på hans tillhörigheter, utan att han först binder den starke? Sedan kan han plundra hans hus.

Luk. 11:22.

30. Den som inte är med mig, han är emot mig, och den som inte församlar med mig, han försingrar.

31. Därför säger jag er: All synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlåtas.

Mark. 3:28. Luk. 12:10.

1 Tim. 1:13. Hebr. 6:4, 10:26. 1 Joh. 5:16.

32. Och om någon säger något mot Människosonen, så blir det honom förlåtet. Men om någon säger något mot den Helige Ande, skall det inte bli honom förlåtet, varken i denna världen eller i den kommande.

33. Gör antingen trädet gott, så blir frukten god eller gör trädet ont, så blir frukten ond. Ty av frukten kän-

ner man trädet. Matt. 7:17. Luk. 6:44.

34. Ni huggormars avkomma, hur kan ni tala något gott, då ni själva är onda? Ty det hjärtat är fullt av, det talar munnen.

Matt. 3:7, 15:18, 23:33. Mark. 7:21.

35. En god människa bär fram gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram ont ur sitt onda förråd,

Luk. 6:45.

36. Men jag säger er, att för vart och ett nyttigt ord, som människorna talar, skall de göra räkenkap på domens dag.

Jak. 3:2.

37. Ty av dina ord skall du bli hållen rättfärdig, och av dina ord skall du bli fördömd.

38. Då svarade några av de skriftlärdade och fariséerna och sade: Mästare, vi vill se ett tecken av dig.

Matt. 16:1. Mark. 8:11. Luk. 11:16.

Joh. 2:18. 1 Kor. 1:22.

39. Han svarade och sade till dem: Ett ont och horiskt släkte söker efter ett tecken, men inget annat tecken skall givas det än profeten Jona tecken.

Matt. 16:4. Luk. 11:29.

40. Ty såsom Jona var tre dagar och tre nätter i den stora fiskens buk, så skall Människosonen vara tre dagar och tre nätter i jordens sköte.

Jon. 2:1f.

41. Män från Nineve skall stå upp vid domen med detta släkte och fördöma det. Ty de omvände sig* efter Jonas predikan, och se, här är mer än Jona. *KXII: gjorde bättring. Alt. övers.: gjorde sinnesändring, ångrade sig. Jon. 3:5.

42. Drottningen av Söderlandet skall stå upp vid domen med detta släkte och fördöma det. Ty hon kom från jordens ändar för att höra Salomos visdom, och se, här är mer än Salomo.

1 Kon. 10:1. 2 Krön. 9:1. Luk. 11:31.

43. När den orene anden har farit ut

från en människa, så vandrar han genom torra trakter och söker efter vila, men finner ingen. Luk. 11:24.

44. Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag gick ut ifrån. Och när han kommer, finner han det tomt och städat och pyntat.

45. Så går han bort och tar med sig sju andra andar, som är värre än han själv, och de går in och bor där, och så blir för den människan det sista värre än det första. Så skall det också gå med detta onda släkte. 2 Petr. 2:20.

46. Medan han ännu talade till folket, se, då stod hans mor och bröder utanför och ville tala med honom.

Matt. 13:55. Mark. 3:31. Luk. 8:19.

47. Då sade någon till honom: Se, din mor och dina bröder står utanför och vill tala med dig.

48. Då svarade han och sade till den som talade om detta för honom: Vem är min mor, och vilka är mina bröder?

49. Och han räckte ut handen mot sina lärjungar och sade: Se, min mor och mina bröder!

50. Ty var och en som gör min Faders vilja, som är i himlen, han är min bror och syster och mor.

Joh. 15:14. Rom. 8:29.

13 Kapitlet

Jesus undervisar i liknelser om himmelriket, bemöts i sin hemstad med förakt.

På den dagen gick Jesus ut från huset och satte sig vid sjön. Mark. 4:1.
2. Där församlades mycket folk hos honom, så att han steg i en båt och satte sig, och allt folket stod på stranden.

3. Han talade till dem i liknelser om

många saker, och sade: Se, en såningsman gick ut för att så.

Mark. 4:3. Luk. 8:4-5.

4. Och när han sådde, föll en del vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det.

5. En del föll på stengrunden, där det inte hade mycket jord, och det kom hastigt upp, eftersom det inte hade djup jord.

6. Och när solen gick upp, förbrändes det, och eftersom det inte hade någon rot, torkade det bort.

7. En del föll bland törnen, och törnbuskarna växte upp och förkvävde det.

8. Men en del föll i god jord och bar frukt, en del hundrafalt, en del sextiofalt och en del trettiofalt.

9. Den som har öron till att höra, han må höra!

Matt. 11:15.

10. Då steg lärjungarna fram och sade till honom: Varför talar du till dem i liknelser?

Mark. 4:10. Luk. 8:9.

11. Då svarade han dem och sade: Eftersom det har blivit givet åt er att få veta himmelrikets hemligheter, men dem är det inte givet.

Rom. 16:25. 1 Kor. 2:10. 2 Kor. 4:4. 1 Joh. 2:27.

12. Ty den som har skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

Matt. 25:29. Mark. 4:25. Luk. 8:18, 19:26.

13. Därför talar jag till dem i liknelser. Ty med seende ögon ser de inget, och med hörande öron hör de inget, och de förstår heller inget.

14. Och på dem fullbordas Jesajas profetia, som säger: Med öronen skall ni höra och ändå inget förstå, och med seende ögon skall ni se och ändå inget inse.

Jes. 6:9, 29:10. Mark. 4:12. Luk. 8:10.

Joh. 12:40. Apg. 28:26. Rom. 11:8.

15. Ty detta folks hjärta är förhärdat, och med öronen hör de illa, och sina ögon har de tillslutit, så att de inte ser med ögonen och inte hör med öronen och förstår med hjärtat och omvänder sig, så att jag får hela dem.

5 Mos. 29:2f.

16. Men saliga är era ögon som ser, och era öron, som hör.

Matt. 16:17. Luk. 10:23.

17. Sannerligen säger jag er: Många profeter och rättfärdiga har längtat efter att se det ni ser, men fick dock inte se det, och höra det ni hör, men fick ändå inte höra det. 1 Petr. 1:10f.

18. Så hör nu ni denna liknelse om såningsmannen. Mark. 4:3f. Luk. 8:11.

19. Om någon hör ordet om riket och inte förstår det, så kommer den onde och river bort det som blev sått i hans hjärta. Detta är det som såddes vid vägen.

20. Men det som såddes på sten-
grunden, det är den som hör ordet
och genast tar emot det med glädje,

21. men det har ingen rot i sig själv,
utan står endast till en tid, och när be-
drövelse eller förföljelse kommer för
ordets skull, kommer han genast på fall.

22. Och det som var sått bland tör-
nen, det är den som hör ordet, men
denna världens bekymmer och rike-
domens svek förkväver ordet, och det
blir utan frukt. 1 Tim 6:9.

23. Men det som var sått i den goda
jorden, det är den som hör ordet och
förstår det, och som också bär frukt,
så att en del ger hundrafalt, en del
sextiofalt och en del trettiofalt.

24. En annan liknelse framställde han
för dem och sade: Himmelriket är likt
en människa, som sådde god säd i sin
åker.

25. Men då folket sov, kom hans ovän
och sådde ogräs mitt bland vetet och
gick sin väg.

26. När nu säden växte upp och bar
frukt, syntes också ogräset.

27. Då gick tjänarna fram till sin herre
och sade till honom: Herre, sådde du
inte god säd i din åker, varifrån har
den då fått ogräs?

28. Då sade han till dem: Det har en
ovän gjort. Tjänarna sade till honom:
Vill du, att vi går och samlar ihop det?

29. Då sade han: Nej, för att ni, när
ni samlar ihop ogräset, inte samtidigt
skall rycka upp vetet.

30. Låt båda växa tillsammans intill
skördetiden. Och i skördetiden skall
jag säga till skördemännen: Samla
först ihop ogräset, och bind det i knip-
pen till att brännas upp, men samla
in vetet i min lada. Matt. 3:12.

31. En annan liknelse framställde han
för dem och sade: Himmelriket är likt
ett senapskorn, som en man tog och
sådde i sin åker.

Mark. 4:30-31. Luk. 13:18-19.

32. Det är minst av alla frön, men när
det har vuxit upp, är det störst bland
kryddväxter och blir ett träd, så att
fåglarna under himlen kommer och
bygger sina bon på dess grenar.

33. En annan liknelse framställde han
för dem: Himmelriket är likt en sur-
deg, som en kvinna tog och blandade
i tre skäppor mjöl, till dess alltsam-
mans blev syrat. Luk. 13:20-21.

34. Allt detta talade Jesus i liknelser
till folket, och utan liknelser talade
han inget till dem, Mark. 4:33-34.

35. för att det skulle fullbordas, som
var sagt genom profeten, som sade:
Jag skall öppna min mun i liknelser,

och tala det som har varit dolt från världens begynnelse. Ps. 78:2.

36. Då sände Jesus iväg folket och gick hem. Och hans lärjungar steg fram till honom och sade: Uttyd för oss liknelsen om ogräset i åkern.

37. Då svarade han och sade till dem: Människosonen är den som sår den goda säden.

38. Åkern är världen. Den goda säden är rikets barn, ogräset är den ondes barn.

Joh. 8:44. Apg. 13:10. 1 Joh. 3:8.

39. Ovännen, som sådde det, är djävulen. Skördetiden är världens ände. Skördemännen är änglarna.

Joel 3:13. Upp. 14:15.

40. Såsom nu ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, så skall det också ske vid denna världens ände.

Upp. 20:15.

41. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall samla ihop allt fördärvligt ur hans rike och dem som lever i laglöshet.

42. Och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall vara gråt och tandagnisslan. Matt. 8:12.

43. Då skall de rättfärdiga skina såsom solen i sin Faders rike. Den som har öron till att höra, han må höra.

Dan. 12:3. Matt. 11:15. 1 Kor. 15:41.

44. Himmelriket är också likt en skatt som blivit gömd i en åker och som en man fann och gömde, och i sin glädje går han bort och säljer allt det han har och köper den åkern. Fil. 3:7.

45. Himmelriket är också likt en köpman, som sökte efter goda pärlor.

46. Och när han hade funnit en dyrbar pärla, gick han bort och sålde allt han ägde och köpte den.

47. Himmelriket är också likt en not, som kastades i havet och samlade

ihop fiskar av alla slag. Matt. 22:9f.

48. Och när den blev full, drog de upp den på land och satte sig ner och samlade de goda i kärll, men de dåliga kastade de bort.

49. Så skall det också ske vid världens ände: Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga

Matt. 25:32.

50. och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

51. Då sade Jesus till dem: Har ni förstått allt detta? De sade till honom: Ja, Herre.

52. Då sade han till dem: Därför är var och en skriftlärd, som är lärd för himmelriket, lik en husbonde, som ur sitt förråd bär fram nytt och gammalt.

53. Och det hände sig, att när Jesus hade avslutat dessa liknelser, gick han bort därifrån.

54. Och han kom till sin hemstad och undervisade i deras synagoga, så att de förundrade sig mycket och sade: Varifrån har denne fått sådan visdom och dessa kraftgärningar?

Matt. 7:28. Mark. 6:1. Luk. 4:16. Joh. 7:15.

55. Är han inte timmermannens son? Heter inte hans mor Maria, och hans bröder Jakob och Joses och Simon och Judas?

Matt. 12:46. Mark. 9:3. Joh. 6:42.

56. Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån har han då fått allt detta?

57. Och de tog anstöt av honom. Men Jesus sade till dem: En profet är inte föraktad utom i sin hemtrakt och i sitt hus.

Mark. 6:4. Luk. 2:34, 4:24. Joh. 4:44.

58. Och han gjorde inte många tecken där för deras otros skull. Mark. 6:5.

14 Kapitlet

Johannes Döparen halshuggs. Jesus bespisar fem tusen män, går på vattnet och botar sjuka i Gennesarets land.

Vid den tiden fick Herodes, tetrarken*, höra ryktet om Jesus.
*furste över fjärdedelen av ett land.

2. Och han sade till sina tjänare: Denne är Johannes Döparen. Han är uppstånden från de döda, därför verkar dessa krafter i honom.

Mark. 6:14. Luk. 9:7.

3. Ty Herodes hade gripit Johannes, bundit honom och satt honom i fängelse för Herodias, sin bror Filippus hustrus, skull.

Matt. 4:12. Mark. 6:17. Luk. 3:19-20.

4. Ty Johannes hade sagt till honom: Det är inte tillåtet för dig att ha henne.
3 Mos. 18:16.

5. Och han hade gärna dödat honom, men han var rädd för folket, ty de höll honom för en profet.

Matt. 11:9, 21:26. Luk. 20:6.

6. När då Herodes födelsedag kom, dansade Herodias dotter inför dem, och det behagade Herodes.

1 Mos. 40:20. Mark. 6:21f.

7. Därför lovade han henne med en ed, att han skulle ge henne vadhelst hon begärde.

8. Då sade hon, såsom hennes mor hade lärt henne: Ge mig här på ett fat Johannes Döparens huvud.

9. Då blev kungen bedrövad, men för edens skull och för deras skull, som låg till bords med honom, befallde han, att det skulle ges till henne,

10. och sände iväg och lät halshugga Johannes i fängelset.

11. Och hans huvud blev framburet på ett fat och givet åt flickan, och hon bar det till sin mor.

12. Och hans lärjungar kom och tog hans kropp och begravde honom, och gick sedan och berättade det för Jesus.

13. När Jesus hörde detta, for han därifrån i en båt avsides bort till en öde trakt. Och när folket hörde det, följde de efter honom till fots från städerna.

Mark. 6:30. Luk. 9:10. Joh. 6:1.

14. Och då Jesus kom ut och såg, att där var mycket folk, förbarmade han sig över dem och botade deras sjuka.

Matt. 9:36.

15. Och när det led mot aftonen, gick hans lärjungar till honom och sade: Trakten är öde, och det är sent. Sänd iväg folket, så att de kan gå bort i byarna och köpa sig mat.

2 Kon. 4:42f. Matt. 15:32. Mark. 6:35f.

Luk. 9:12f. Joh. 6:5f.

16. Då sade Jesus till dem: De behöver inte gå bort. Ge ni dem att äta.

17. De sade till honom: Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar här.

Mark. 6:38. Joh. 6:9.

18. Då sade han: Ta hit dem till mig.

19. Och han befälde folket att sätta sig ner i gräset. Och han tog de fem bröden och de två fiskarna och såg upp mot himlen och välsignade och bröt bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna till folket.

Matt. 15:36.

20. Och de åt alla och blev mätta. Sedan tog de upp det som var över av styckena, tolv korgar fulla.

21. Och de som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

22. Strax därefter befälde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara före honom över till andra stranden, medan han sände i väg folket.

Mark. 6:45. Joh. 6:16-17.

23. Och när han hade sänt iväg folket, gick han ensam upp på berget för att be. Och när aftonen kom, var han där ensam.

Luk. 6:12.

24. Men båten var då redan mitt på sjön och ansattes svårt av vågorna, ty vinden låg emot.

25. Men i den fjärde nattvåken* kom Jesus till dem, gående fram över sjön.

*Från klockan 3 till 6 på natten.

26. Och när lärjungarna såg honom gå på sjön, blev de förfärade och sade: Det är ett spöke, och ropade av förskräckelse.

Luk. 24:37.

27. Men Jesus talade genast till dem och sade: Var vid gott mod, det är jag, var inte förskräckt.

28. Då svarade Petrus honom och sade: Herre, är det du, så befall mig att komma till dig på vattnet.

29. Han sade: Kom. Då steg Petrus ut ur båten och började gå på vattnet, för att han skulle komma till Jesus.

30. Men när han såg, hur stark vinden var, blev han förskräckt, och då han började sjunka, ropade han och sade: Herre, hjälp mig.

Matt. 8:25f.

31. Och genast räckte Jesus ut handen och fattade i honom och sade till honom: O, du klentrogne, varför tvivlade du?

32. När de sedan hade kommit upp i båten, lade sig vinden.

33. Men de som var i båten gick fram och tillbad honom och sade: Sannerligen, du är Guds Son!

Matt. 16:16, 27:54. Mark. 15:39. Joh. 1:49.

34. Och när de hade farit över, kom de till Gennesarets land.

Mark. 6:53.

35. När männen där kände igen honom, sände de ut bud i hela trakten där omkring, och man förde alla sjuka till honom.

36. Och de bad honom att bara få röra vid fällan av hans klädnad. Och de som rörde vid den blev alla botade.

4 Mos. 15:38f. Matt. 9:21.

Mark. 3:10. Luk. 6:19.

15 Kapitlet

Jesus bestraffar de skriftlärdas och fariséernas hyckleri, bönhör en kananeisk kvinna, botar många sjuka, bespisar fyra tusen män.

Då kom skriftlärdas och fariséer från Jerusalem till Jesus och sade:

Mark. 7:1.

2. Varför bryter dina lärjungar de äldstes stadgar? Ty de tvättar inte sina händer, när de skall äta bröd.

Mark. 7:2f. Luk. 11:38.

3. Han svarade och sade till dem: Varför bryter även ni Guds bud för era stadgars skull?

4. Ty Gud befallede och sade: Hedra din far och mor. Och den som förbannar sin far eller mor, han skall döden dö.

2 Mos. 20:12. 5 Mos. 5:16.

2 Mos. 21:17. 3 Mos. 20:9. Ords. 20:20. Ef. 6:2.

5. Men ni säger: Om någon säger till sin far eller sin mor: Vad du kunde ha fått av mig till din hjälp, ger jag som offergåva. Därmed blir det så att ingen hedrar sin far eller sin mor.

Mark. 7:11.

6. Och ni har därmed tillintetgjort Guds bud, för era stadgars skull.

7. Ni hycklare, Jesajas har profeterat rätt om er, när han sade:

8. Detta folk närmar sig mig med sin mun och hedrar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.

Jes. 29:13. Mark. 7:6.

9. Förgäves tjänar de mig, då de lär ut läror som är människobud.

10. Och han kallade till sig folket och sade till dem: Hör och förstå.

11. Det orenar inte människan, som går in genom munnen, utan det som går ut från munnen, det orenar människan.

Mark. 7:14. 1 Tim. 4:4.

12. Då steg hans lärjungar fram och sade till honom: Vet du, att fariséerna tog anstöt, när de hörde det ordet?

13. Och han svarade och sade: Var planta, som min himmelske Fader inte har planterat, skall ryckas upp med rötterna.

Joh. 15:2.

14. Låt dem vara. De är blinda och blindas ledare. Om nu en blind leder en blind, så faller de båda i gropen.

Matt. 23:16. Luk. 6:39. Rom. 2:19.

15. Då svarade Petrus och sade till honom: Förklara denna liknelse för oss.

Matt. 13:36.

16. Då sade Jesus: Är även ni fortfarande oförståndiga?

Mark. 7:17.

17. Förstår ni inte ännu, att allt det som går in genom munnen, det går ner i magen och har sin naturliga utgång?

18. Men det som går ut ur munnen, kommer från hjärtat, och det orenar människan.

19. Ty från hjärtat utgår onda tankar, mord, hor, otukt, stöld, falskt vittnesbörd, hädelse.

1 Mos. 6:5, 8:21. Jer. 17:9. Matt. 12:34.

20. Det är detta som orenar människan, men att äta med otvättade händer, det orenar inte människan.

21. Och Jesus gick bort därifrån och drog sig undan till trakten av Tyrus och Sidon.

Mark. 7:24.

22. Och se, en kananeisk kvinna från dessa trakter kom och ropade till honom och sade: O, Herre, Davids Son,

förbarma dig över mig. Min dotter plågas svårt av en ond ande*.

*KXII: djävulen.

23. Men han svarade henne inte ett ord. Då steg hans lärjungar fram och bad honom och sade: Skicka bort henne från dig, ty hon ropar efter oss.

24. Men han svarade och sade: Jag är inte utsänd till andra än till de borttappade fåren av Israels hus.

Matt. 10:6. Apg. 13:46.

25. Men hon kom och tillbad honom, och sade: Herre, hjälp mig.

26. Då svarade han och sade: Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.

27. Hon svarade: Ja, Herre. Ändå äter ju hundarna av de smulor, som faller från deras herrars bord.

28. Då svarade Jesus och sade till henne: O kvinna, din tro är stor. Ske dig som du vill. Och hennes dotter var botad i samma stund.

Matt. 8:10f.

29. Och Jesus gick därifrån vidare och kom till Galileiska sjön. Och han gick upp på berget och satte sig där.

Mark. 7:31.

30. Och mycket folk kom till honom, och de hade med sig halta, blinda, stumma, krymplingar och många andra, och de lade dem för Jesu fötter, och han botade dem,

Jes. 35:5. Matt. 11:5. Mark. 7:32.

31. så att folket förundrade sig, när de såg stumma tala, krymplingar bli friska, halta gå och blinda se. Och de prisade Israels Gud.

32. Och Jesus kallade sina lärjungar till sig och sade: Jag känner medlidande med folket, ty de har nu i tre dagar dröjt kvar hos mig, och de har inget att äta. Och jag vill inte sända iväg dem fastande, för att de inte skall uppgivas på vägen.

Mark. 8:1.

33. Då sade hans lärjungar till honom: Var skall vi här i öknen få så mycket bröd, att vi kan mätta så mycket folk?

34. Jesus sade till dem: Hur många bröd har ni? De sade: Sju, och några små fiskar.

35. Då befallde han folket att slå sig ner på marken.

36. Och han tog de sju bröden och fiskarna, tackade, bröt och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna gav åt folket.

37. Och alla åt och blev mätta. Och de tog upp det som var över av styckena, sju korgar fulla.

38. Men de som hade ätit var fyra tusen män, förutom kvinnor och barn.

39. Och när han hade sänt iväg folket, steg han i båten och for till Magdalas gränser.

16 Kapitlet

Jesus avvisar några som begär tecken från himlen, varnar för fariséernas och sadducéernas surdeg. Petrus bekänner Jesus vara Kristus, Guds Son. Jesus förutsäger sitt lidande och talar om sin efterföljelse.

Då steg fariséerna och sadducéerna fram och frestade honom, och bad, att han skulle låta dem se ett tecken från himlen.

Matt. 12:38. Mark. 8:11. Luk. 11:16.

2. Men han svarade och sade till dem: Om aftonen säger ni: Det blir klart väder, ty himlen är röd, Luk. 12:54.

3. och om morgonen: Det blir oväder i dag, ty himlen är röd och dys- ter. Ni hycklare, om himlens utseende förstår ni att döma, kan ni inte också döma om tidernas tecken?

4. Ett ont och horiskt släkte söker efter tecken, men inget annat tecken skall ges åt det än profeten Jonas tecken. Och så lämnade han dem och gick sin väg.

Jon. 2:1. Matt. 12:39, 17:17. Luk. 11:29.

5. Och när hans lärjungar for över till den andra stranden, hade de glömt att ta bröd med sig, Mark. 8:14.

6. Då sade Jesus till dem: Se till och ta er till vara för fariséernas och sadducéernas surdeg. Luk. 12:1.

7. Då tänkte de för sig själva och sade: Vi har inte tagit med oss något bröd.

8. När Jesus märkte det, sade han till dem: Ni klentrogna, varför bekymrar det er, att ni inte har tagit bröd med er?

9. Förstår ni inte ännu, eller minns ni inte de fem bröden åt de fem tusen, och hur många korgar ni tog upp?

Matt. 14:17f. Mark. 6:41f. Luk. 9:13. Joh. 6:9.

10. Inte heller de sju bröden åt de fyra tusen, och hur många korgar ni då tog upp? Matt. 15:34f.

11. Hur kommer det sig, att ni inte kan förstå, att jag inte talade till er om bröd, då jag sade: Ta er till vara för fariséernas och sadducéernas surdeg?

12. Då förstod de, att han inte hade sagt att de skulle ta sig till vara för surdeg i bröd, utan för fariséernas och sadducéernas lära.

13. Då kom Jesus till trakten av Cesarea Filippi, och han frågade sina lärjungar och sade: Vem säger folket mig, Människosonen, vara?

Mark. 8:27. Luk. 9:18.

14. De sade: Somliga säger: Johannes Döparen, andra: Elia, andra åter: Jeremia, eller en av profeterna.

Matt. 14:2.

15. Då sade han till dem: Vem säger då ni mig vara?

16. Simon Petrus svarade och sade: Du är Kristus, den levande Gudens Son.

Matt. 14:33. Joh. 6:69. Joh. 11:27.
Apg. 9:20. 1 Joh. 4:15, 5:5.

17. Då svarade Jesus och sade till honom: Salig är du Simon, Jonas son, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader, som är i himlen.

Matt. 11:27. 1 Kor. 2:10.

18. Jag säger också dig, att du är Petrus, och på denna klippa* skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte bli henne övermäktiga.

*KXII: hälleberget. grek. petra.

Joh. 1:42. Jes. 28:16. 1 Kor. 3:11. Ef. 2:20.

19. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt det du binder på jorden, det skall vara bundet i himlen, och allt det du löser på jorden, det skall vara löst i himlen.

Jes. 22:22. Matt. 18:18. Joh. 20:23. Upp. 3:7.

20. Därefter förbjöd han sina lärjungar att tala om för någon att han var Jesus Kristus.

Matt. 17:9. Mark. 8:30, 9:9. Luk. 9:21.

21. Från den tiden började Jesus förkunna för sina lärjungar, att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och genom översteprästerna och genom de skriftlärda och dödas, och på tredje dagen uppstå igen.

Matt. 17:22, 20:17-18. Mark. 8:31. Luk. 9:22.

22. Och Petrus tog honom avsidet och började tillrättavisa honom och sade: Skona dig, Herre! Något sådant får aldrig hända dig.

23. Då vände han sig om och sade till Petrus: Gå bort ifrån mig, du Satan. Du är mig till hinder, eftersom dina tankar inte är Guds utan människors.

Matt. 4:10

24. Då sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.

Matt. 10:38. Mark. 8:34. Luk. 9:23, 14:27.

25. Ty den som vill bevara sitt liv, skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull skall finna det.

Matt. 10:39. Mark. 8:35.

Luk. 17:33. Joh. 12:25.

26. Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ?

Ps. 49:8. Mark. 8:36. Luk. 9:25.

27. Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han belöna var och en efter hans gärningar.

Ps. 62:13. Ords. 24:12. Matt. 25:31, 26:64.

Mark. 8:38. Rom. 2:6. Jud. v. 14. Upp. 2:23.

28. Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här, skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike.

Mark. 9:1. Luk. 9:27.

17 Kapitlet

Jesus förklarar, botar en månadssjuk gosse, förutsäger på nytt sitt lidande och betalar tempelskatten.

Och sex dagar därefter tog Jesus Petrus och Jakob och hans bror, Johannes, med sig och förde dem avsidet upp på ett högt berg.

Mark. 9:2. Luk. 9:28. 2 Petr. 1:16.

2. Och han blev förvandlad inför dem, hans ansikte sken som solen, och hans kläder var vita som ljuset.

2 Mos. 34:29.

3. Och se, Mose och Elia visade sig för dem, och de samtalade med honom.

4. Då svarade Petrus och sade till Je-

sus: Herre, det är gott för oss att vara här, vill du, så låt oss här göra tre hyddor, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia.

5. Medan han ännu talade, se, då överskyggade dem en ljus sky och se, en röst ur skyn sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har ett gott behag. Hör honom.

5 Mos. 18:15. Ps. 2:7. Matt. 3:17.

Mark. 1:11, 9:7. Joh. 1:34. 2 Petr. 1:17.

6. Och när lärjungarna hörde det, föll de ner på sina ansikten och blev mycket förfärade.

7. Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: Stå upp och frukta inte.

8. Men då de lyfte upp sina ögon, såg de ingen utom Jesus.

9. Och när de gick ner från berget, befälde Jesus dem och sade: Tala inte om denna syn för någon, förrän Människosonen har uppstått från de döda.

Matt. 16:20. Mark. 9:9.

10. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Varför säger då de skriftlärdä, att Elia först måste komma?

Mal. 4:5-6.

11. Jesus svarade och sade till dem: Elia skall ju komma först och ställa allt till rätta igen,

Mal. 4:5. Matt. 11:14. Mark. 9:11-12.

12. men jag säger er: Elia har redan kommit, men de kände inte igen honom, utan gjorde med honom vad de ville. På samma sätt skall också Människosonen få lida av dem.

Matt. 14:9f. Luk. 1:17.

13. Då förstod lärjungarna, att han talade till dem om Johannes Döparen.

14. Och när de kom till folket, steg en man fram, böjde knä för honom

Mark. 9:17. Luk. 9:38.

15. och sade: Herre, förbarma dig över min son, ty han är månadsra-

sande och lider svårt. Ty han faller ofta i elden och i vattnet.

16. Och jag förde honom till dina lärjungar, men de kunde inte bota honom.

17. Då svarade Jesus och sade: O, du otrogna och onda släkte, hur länge skall jag vara med er? Hur länge skall jag stå ut med er? För hit honom.

5 Mos. 32:5. Matt. 16:4.

18. Och Jesus talade strängt* till den onde anden** och han for ut ur honom, och pojken blev botad från den stunden. *KXII: hotade. **djävulen.

19. Då gick lärjungarna avsides till Jesus och sade: Varför kunde vi inte driva ut honom?

Mark. 9:28f.

20. Jesus sade till dem: För er otros skull. Sannerligen säger jag er: Om ni bara har tro som ett senapskorn, då kan ni säga till detta berg: Flytta dig härifrån dit bort, och det skall flytta sig, och inget skall vara omöjligt för er.

Matt. 21:21. Mark. 11:23.

Luk. 17:6. 1 Kor. 13:2.

21. Men detta slag går inte ut, annat än genom bön och fasta.

22. Då de nu vistades i Galiléen, sade Jesus till dem: Människosonen skall bli överlämnad i människors händer,

Matt. 16:21, 20:18. Mark. 9:31.

Luk. 9:22, 44, 18:31, 24:26.

23. och de skall döda honom, men på tredje dagen skall han uppstå igen. Då blev de mycket bedrövade.

24. Och när de kom till Kapernaum, kom de som tog upp tempelskatten till Petrus och sade: Betalar inte er mästare tempelskatt?

2 Mos. 30:13.

25. Han sade: Ja. Och när han kom in i huset, förekom Jesus honom och sade: Vad anser du, Simon? Av vem tar jordens kungar tull eller skatt? Av sina barn, eller av de främmande?

Matt. 22:21. Rom. 13:7.

26. Petrus sade till honom: Av de främmande. Då sade Jesus till honom: Så är ju barnen fria.

27. Men för att vi inte skall vara till anstöt för dem, så gå till sjön och kasta ut kroken, och ta den första fisk, som du drar upp, och när du öppnar dess mun, skall du finna ett silvermynt*. Ta den och ge den åt dem för mig och dig.

*grek: stater. Motsvarar 1/16 denar.

18 Kapitlet

Jesus undervisar om ödmjukhet, talar om faran av förförelser och om rätt beteende mot felande bröder.

Isamma stund kom lärjungarna till Jesus och sade: Vem är den störste i himmelriket?

Mark. 9:33-34. Luk. 9:46f.

2. Då kallade Jesus fram ett barn och ställde det mitt ibland dem

3. och sade: Sannerligen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir såsom barn, skall ni inte komma in i himmelriket.

Matt. 19:14. Mark. 10:15. Luk. 18:17.

Joh. 3:3f. 1 Kor. 14:20.

4. Den som nu ödmjukar sig såsom detta barn, han är den störste i himmelriket.

5. Och den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig.

Matt. 10:40.

6. Men den som förför en av dessa små, som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals, och han sänktes ner i havets djup.

Mark. 9:42. Luk. 17:1-2.

7. Ve världen för förförelsernas skull. Förförelser måste ju komma, men ve

den människa, genom vilken förförelsen kommer.

1 Kor. 11:19.

8. Är det så, att din hand eller din fot är dig till förförelse, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, än att du skulle ha två händer eller två fötter och kastas i den eviga elden.

Matt. 5:30. Mark. 9:43. Kol. 3:5.

9. Och är det så, att ditt öga är dig till förförelse, så riv ut det och kasta det från dig. Det är bättre för dig att gå in i livet enögd, än att du skulle ha två ögon och kastas i helvetets eld.

10. Se till, att ni inte föraktar någon av dessa små. Ty jag säger er, att deras änglar i himlen alltid ser min Faders ansikte, som är i himlarna.

Ps. 34:8. Hebr. 1:14.

11. Ty Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat.

Luk. 19:10.

12. Vad anser ni? Om en man hade hundra får, och ett av dem gick vilse, lämnar han inte de nittionio på bergen och går bort och söker efter det som har gått vilse?

Luk. 15:4.

13. Och händer det, att han finner det igen, sannerligen säger jag er: Då gläds han mera över det fåret än över de nittionio, som inte har gått vilse.

14. Så är det inte heller er himmelske Faders vilja, att någon av dessa små skall gå förlorad.

15. Men om din broder syndar mot dig, så gå och tillrättvisa honom enskilt mellan dig och honom. Om han lyssnar på dig, så har du vunnit din broder.

3 Mos. 19:17. Luk. 17:3. 1 Kor. 9:19.

Gal. 6:1. Jak. 5:19-20.

16. Men om han inte lyssnar till dig, så ta med dig en eller två till, för att

var sak må avgöras efter två eller tre vittnens ord.

5 Mos. 19:15. Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1.
1 Tim. 5:19. Hebr. 10:28.

17. Lyssnar han inte till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han inte till församlingen, skall han vara för dig såsom en hedning och publikan*.

*tullindrivare. Rom. 16:17. 1 Kor. 5:9f.

2 Thess. 3:14. 2 Joh. v. 10.

18. Sannerligen säger jag er: Allt det ni binder på jorden, det skall vara bundet i himlen, och allt det ni löser på jorden, det skall vara löst i himlen.

Matt. 16:19, Joh. 20:23.

19. Ytterligare säger jag er: Om två av er kommer överens på jorden att be om något, vad det än är, så skall min Fader, som är i himlarna, göra det för dem.

Matt. 7:f. Mark. 11:24.

1 Joh. 3:22, 5:14, Jak. 4:3.

20. Ty där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Matt. 28:20.

21. Då steg Petrus fram till honom och sade: Herre, hur ofta skall jag förlåta min broder, när han syndar mot mig? Är sju gånger nog?

Luk. 17:4.

22. Jesus sade till honom: Jag säger dig: Inte sju gånger, utan sjuttio gånger sju.

1 Mos. 4:24.

23. Därför liknar himmelriket en kung, som ville hålla räkenskap med sina tjänare.

24. Och när han började räkna, fördes en fram till honom, som var skyldig honom tiotusen pund*.

*1 pund = 6000 denarer.

En denar motsvarar en dagslön.

25. Och eftersom han inget hade att betala med, befallde hans herre, att han och hans hustru och barn och allt det han ägde skulle säljas och skulden därmed betalas.

26. Då föll den tjänaren ned och tillbad honom och sade: Herre, ha tålamod med mig, jag vill betala dig allt.
27. Och herren greps av medlidande över den tjänaren och gav honom fri och efterskänkte honom det han var skyldig.

Luk. 7:42.

28. Då gick den tjänaren ut och fann en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra denarer*. Och han tog fast honom och grep honom vid strupen och sade: Betala det du är skyldig.

*En denar motsvarar en dagslön.

29. Då föll hans medtjänare ner vid hans fötter och bad honom, och sade: Ha tålamod med mig, jag vill betala dig allt.

30. Men han ville inte, utan gick bort och kastade honom i fängelse, till dess han hade betalat det han var skyldig.

31. Då nu hans medtjänare såg det som skedde, tog de mycket illa vid sig och gick och berättade för sin herre allt det som hade skett.

32. Då kallade hans herre honom till sig och sade till honom: Du onde tjänare, allt det du var skyldig, efterskänkte jag dig, ty du bad mig.

33. Skulle du inte också ha förbarmat dig över din medtjänare, såsom jag förbarmade mig över dig?

34. Och hans herre blev vred och överlämnade honom i bödlarnas händer, till dess han hade betalat allt, som han var skyldig honom.

Matt. 5:25f.

35. Så skall också min himmelske Fader göra med er, om ni inte av era hjärtan förlåter, var och en sin broder, hans överträdelser.

Matt. 6:14, Mark. 11:26.

19 Kapitel

Jesus undervisar om äktenskapet, välsignar barnen, undervisar en rik yngling om livets väg och lärjungarna om den sanna försakelsens lön.

Och det hände sig, att när Jesus hade slutat detta tal, gick han bort från Galiléen och kom till Judéens område, på andra sidan Jordan.

Mark. 10:1.

2. Och mycket folk följde honom, och han botade dem där.

3. Då gick fariséerna fram till honom, frestade honom och sade till honom: Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst?

Matt. 5:31f. Mark. 10:2f.

4. Då svarade han och sade till dem: Har ni inte läst att han som gjorde dem från begynnelsen, gjorde dem till man och kvinna

1 Mos. 1:27, 5:2.

5. och sade: Därför skall en man överge sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett kött?

1 Kor. 2:24. Mark. 10:7.

1 Kor. 6:16, 7:10-11. Ef. 5:31.

6. Så är de inte mer två, utan ett kött. Det nu Gud har sammanfogat skall människan inte åtskilja.

1 Kor. 7:10f.

7. Då sade de till honom: Varför befallde då Mose, att man skulle ge hustrun skiljebrev och så skilja sig från henne?

5 Mos. 24:1. Matt. 5:31.

8. Han sade till dem: För ert hjärtas hårdhets skull tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från begynnelsen var det inte så.

9. Men jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru, utom för otukts skull, och gifter sig med en annan, han begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med den fränskilda kvinnan begår äktenskaps-

brott. Matt. 5:32. Mark. 10:11. Luk. 16:18. 10. Då sade hans lärjungar till honom: Är det så med mannens förhållande till hustrun, är det inte gott att gifta sig.

11. Då sade han till dem: Inte alla kan fatta detta ord, utan bara de, åt vilka det blir givet.

1 Kor. 7:2f.

12. Ty det finns obrukbara*, som har blivit födda så från moderlivet, och de som har blivit obrukbara* av mäniskor, och andra som har gjort sig själva till obrukbara* för himmelrikets skull. Den som kan ta emot det, han må ta emot det.

*steril eller kastrerad

1 Kor. 7:32-34, 9:5.

13. Sedan bar man fram barn till honom, för att han skulle lägga händerna på dem och be, men lärjungarna visade bort dem.

Mark. 10:13. Luk. 18:15.

14. Då sade Jesus: Låt barnen komma till mig och hindra dem inte. Ty sådana hör himmelriket till.

Matt. 18:3.

15. Och när han hade lagt händerna på dem, gick han därifrån.

16. Och se, en man gick fram och sade till honom: Gode mästare, vad gott skall jag göra, för att få evigt liv?

Mark. 10:17. Luk. 10:25, 18:18.

17. Då sade han till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena. Men vill du gå in i livet, så håll budorden.

18. Han sade till honom: Vilka? Jesus sade: Du skall inte dräpa, du skall inte göra hor, du skall inte stjåla, du skall inte bära falskt vittnesbörd.

2 Mos. 20:13. 5 Mos. 5:17f.

19. Hedra din far och din mor och: Du skall älska din nästa såsom dig själv.

3 Mos. 19:18. Matt. 15:4, 22:39. Rom. 13:9.

Gal. 5:14. Ef. 6:2. Jak. 2:8.

20. Då sade den unge mannen till honom: Allt detta har jag hållit från min

ungdom. Vad är det mer som fattas?
 21. Jesus sade till honom: Vill du vara fullkomlig, så gå bort och sälj det du har och ge åt de fattiga, och du skall få en skatt i himlen. Och kom och följ mig.

Mark. 6:20. Luk. 12:33.

22. Men när den unge mannen hörde det ordet, gick han bedrövad bort, eftersom han hade många ägodelar.

23. Då sade Jesus till sina lärjungar: Sannerligen säger jag er: Det är svårt för en rik att komma in i himmelriket.

Mark. 10:24. 1 Tim. 6:9f.

24. Och ytterligare säger jag er: Det är lättare för en kamel att gå genom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike.

25. När lärjungarna hörde detta, blev de mycket förfärad och sade: Vem kan då bli frälst?

26. Då såg Jesus på dem och sade till dem: För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.

1 Mos. 18:14. Jer. 32:17. Sak. 8:6.
 Luk. 1:37, 18:27.

27. Då svarade Petrus och sade till honom: Se, vi har övergivit allt och följt dig. Vad skall vi få för det?

Mark. 10:28. Luk. 18:28.

28. Då sade Jesus till dem: Sannerligen säger jag er, att ni som har följt mig, i den nya födelsen, när Människosonen sitter på sin härlighets tron, då skall också ni sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.

Jes. 65:17. Dan. 7:9. Matt. 25:31.
 Luk. 22:29-30. Upp. 21:1.

29. Och var och en som överger hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller hustru eller barn eller åkrar för mitt namns skull, han skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.

5 Mos. 33:9. Job 42:12.
 Mark. 10:30. Hebr. 10:34.

30. Men många som är de första skall

bli de sista, och många som är de sista skall bli de första.

Matt. 20:16. Mark. 10:31. Luk. 13:30.

20 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om arbetarna i vingården, förutsäger ännu en gång sitt lidande, tillrättavisar Sebedeus söner och ger två blinda deras syn.

Ty himmelriket är likt en husbonde som gick ut tidigt på morgonen för att leja arbetare till sin vingård.

2. Och när han hade kommit överens med arbetarna om en dagslön på en denar*, sände han dem till sin vingård.

*En denar motsvarar en dagslön.

3. Sedan gick han ut vid tredje timmen och såg några andra stå sysslolösa på torget

4. och sade till dem: Gå också ni till min vingård, så skall jag ge er vad som är skäligt.

5. Och de gick. Åter gick han ut vid sjätte och nionde timmen och gjorde på samma sätt.

6. Också vid den elfte timmen gick han ut och fann några andra stå sysslolösa och sade till dem: Varför står ni här sysslolösa hela dagen?

7. De sade till honom: Därför att ingen har lejt oss. Då sade han till dem: Gå också ni till min vingård, så skall jag ge er vad som är skäligt.

8. När aftonen kom, sade vingårds-herren till sin förvaltare: Kalla fram arbetarna och ge dem deras lön, börja med de sista och sluta med de första.

9. Och när de som kom vid elfte timmen kom fram, fick de var sin denar.

10. Men när de första kom, menade

de, att de skulle få mer, men också de fick var och en sin denar.

11. När de fick den, klagade de och sade till husägaren:

12. Dessa sista har arbetat en timme, och du har jämställt dem med oss som har burit dagens tunga och hetta.

13. Då svarade han en av dem och sade: Min vän, jag gör dig ingen orätt. Kom du inte överens med mig om en denar?

14. Ta det som tillhör dig och gå din väg. Men jag vill ge denne siste lika mycket som dig.

15. Eller får jag inte göra vad jag vill med det som är mitt? Ser du därför med ont öga, att jag är god?

Rom. 9:16f.

16. Alltså skall de sista bli de första, och de första bli de sista. Ty många är kallade, men få är utvalda.

Matt. 19:30, 22:14. Mark. 10:31. Luk. 13:30.

17. Och när Jesus drog upp till Jerusalem, tog han de tolv lärjungarna avsidet till sig på vägen och sade till dem:

18. Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen skall överlämnas åt överstepräster och de skriftlärd, och de skall döma honom till döden

Matt. 16:21. Mark. 10:32. Luk. 18:31.

19. och de skall överlämna honom åt hedningarna till att hånas och gisslas* och korsfästas. Men på tredje dagen skall han uppstå igen.

Matt. 27:2. Joh. 18:32.

*Se not till Matt. 10:17.

20. Då steg Sebedeus söners mor fram till honom med sina söner, tillbad honom och ville begära något av honom.

Matt. 4:21. Mark. 10:35.

21. Då sade han till henne: Vad vill du? Hon sade till honom: Säg, att dessa mina två söner i ditt rike skall

få sitta, den ene på din högra sida, och den andre på din vänstra.

Matt. 19:28.

22. Då svarade Jesus och sade: Ni vet inte vad ni begär. Kan ni dricka den kalk, som jag skall dricka, och döpas med det dop, som jag döps med? Då sade de till honom: Det kan vi.

Matt. 26:39f. Luk. 12:50. Joh. 18:11.

23. Han sade till dem: Min kalk skall ni visserligen få dricka, och även döpas med det dop, som jag döps med, men rätten att sitta på min högra sida och på min vänstra tillkommer inte mig att ge, utan det skall tillfalla dem, åt vilka det är berett av min Fader.

24. När de tio hörde detta, blev de förargade på de två bröderna.

Mark. 10:41. Luk. 22:24.

25. Då kallade Jesus dem till sig och sade: Ni vet, att folkens furstar råder över dem, och de som är mäktiga utövar sin makt över dem.

Mark. 10:42. Luk. 22:25.

26. Så skall det inte vara bland er. Utan den som vill vara stor bland er, han skall vara er tjänare,

27. och den bland er som vill vara den främste, han skall vara er slav,

Matt. 23:11. Mark. 9:35. 1 Kor. 9:19.

28. liksom Människosonen har kommit, inte för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till återlösning för många.

Mark. 10:45. Luk. 22:27. Joh. 13:14.

Fil. 2:7. 1 Tim. 2:6. Tit. 2:14. 1 Petr. 1:19f.

29. Och när de gick ut från Jeriko, följde honom mycket folk.

30. Och se, två blinda satt vid vägen. När de hörde, att Jesus gick förbi, ropade de och sade: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss.

Mark. 10:46. Luk. 18:35.

31. Men folket tillrättavisade dem, att

de skulle tiga. Då ropade de ännu mer och sade: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss:

32. Då stannade Jesus och kallade på dem och sade: Vad vill ni, att jag skall göra för er?

33. De sade till honom: Herre, att våra ögon skall öppnas.

34. Då förbarmade sig Jesus över dem och rörde vid deras ögon, och genast fick de sin syn och följde honom.

21 Kapitlet

Jesus rider in i Jerusalem, rensar helgedomen, förbannar ett fikonträd, tillfrågas om sin makt, bestraffar i två liknelser överstepräster och fariséerna.

Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Oljeberget, sände Jesus iväg två av sina lärjungar Mark. 11:1. Luk. 19:29.

2. och sade till dem: Gå in i byn, som ligger framför er, och strax skall ni finna en åsninna bunden, och ett föl bredvid henne. Lös dem och led dem till mig.

3. Och om någon säger något till er, så säg: Herren behöver dem, och genast skall han skicka iväg dem.

4. Men allt detta skedde, för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten, som sade:

5. Säg till dottern Sion: Se, din konung kommer till dig, saktmodig, ridande på en åsna, på en arbetsåsninnas föl. Sak. 9:9. Joh. 12:15.

6. Lärjungarna gick bort och gjorde, som Jesus hade befallt dem, Mark. 11:4. Luk. 19:32.

7. och ledde till honom åsninnan och

fölet, och lade sina kläder på dem, och de satte upp honom på den.

8. Och mycket folk bredde sina kläder på vägen. Andra skar kvistar av träden och strödde på vägen.

2 Kon. 9:13. Joh. 12:13.

9. Och folket, som gick före, och de som följde efter, ropade och sade: Hosanna, Davids Son. Välsignad vare han, som kommer i Herrens namn, Hosianna i höjden!

Ps. 118:26, 148:1. Matt. 23:39.

Mark. 11:9. Luk. 19:38.

10. Och när han kom in i Jerusalem, kom hela staden i rörelse och sade: Vem är denne?

11. Då sade folket: Det är Jesus, Profeten, från Nasaret i Galiléen.

Matt. 2:23.

12. Och Jesus gick in i Guds tempel och drev ut alla, som köpte och sålde i templet, och stötte omkull penningväxlarnas bord och stolarna för dem som sålde duvor.

5 Mos. 14:25. Mark. 11:15.

Luk. 19:45. Joh. 2:14f.

13. Och han sade till dem: Det är skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus. Men ni har gjort det till en rövarkula.

Jes. 56:7. Jer. 7:11.

14. Och till honom kom blinda och halta i templet, och han botade dem.

15. När överstepräster och de skriftlärda såg de under, som han gjorde, och barnen, som ropade i templet, och sade: Hosanna, Davids Son, blev de förargade

16. och sade till honom: Hör du vad dessa säger? Då sade Jesus till dem: Ja. Har ni aldrig läst: Av barns och spädbarns mun har du berett dig lov?

Ps. 8:3.

17. Då lämnade han dem och gick ut ur staden till Betania och övernattade där.

18. På morgonen, när han gick in till staden igen, blev han hungrig.

Mark. 11:12.

19. Och då han fick se ett fikonsträd vid vägen, gick han fram till det, men fann inget på det, utan bara löv. Och han sade till det: Aldrig härefter skall det växa frukt på dig. Och fikonsträdet blev genast förtorkat.

20. När lärjungarna såg detta, förundrade de sig och sade: Hur kunde fikonsträdet så snart förtorkas?

21. Då svarade Jesus och sade till dem: Sannerligen säger jag er: Om ni har tro och inte tvivlar, så skall ni inte bara göra sådant, som skedde med fikonsträdet, utan ni skall också kunna säga till detta berg: Lyft dig upp, och kasta dig i havet, och det skall ske.

Matt. 17:20. Luk. 17:6.

22. Och allt vad ni ber om i bönen med tro, det skall ni få.

Matt. 7:7-8, 18:19. Mark. 11:24.

Luk. 11:9. Joh. 15:7. 1 Joh. 3:22. Jak. 1:5.

23. Och när han kom in i templet, gick översteprästerna och folkets äldste till honom, där han undervisade, och sade: Med vilken makt gör du detta? Och vem har givit dig denna makt?

Mark. 11:27-28. Luk. 20:1-3. Apg. 4:7.

24. Då svarade Jesus och sade till dem: Också jag har en sak att fråga er. Om ni svarar mig på den, skall också jag säga er, med vilken makt jag gör detta.

25. Varifrån var Johannes dop? Från himlen eller från människor? Då överlade de för sig själva och sade: Säger vi: Från himlen, då säger han till oss: Varför trodde ni då honom inte?

26. Men säger vi: Från människor, så måste vi frukta för folket, eftersom alla håller Johannes för en profet.

Matt. 14:5. Mark. 6:20. Luk. 20:6.

27. Då svarade de Jesus och sade: Vi

vet det inte. Då sade han också till dem: Så säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta.

28. Vad anser ni om detta? En man hade två söner. Och han gick till den förste och sade: Min son, gå i dag och arbeta i min vingård.

29. Han svarade och sade: Jag vill inte. Sedan ångrade han sig och gick.

30. Och han gick till den andre och sade på samma sätt. Då svarade han och sade: Ja, Herre, men gick inte.

31. Vem av de två gjorde det fadern ville? De sade till honom: Den förste.

Jesus sade till dem: Sannerligen säger jag er: Publikaner* och skökor skall gå in före er i Guds rike. *tullindrivare.

Luk. 7:29-30, 18:14.

32. Ty Johannes kom till er och lärde er rättfärdighetens väg, och ni trodde honom inte, men publikaner och skökor trodde honom. Och fastän ni såg det, har ni ändå inte ångrat er efteråt, så att ni trodde honom. Luk. 3:11f.

33. Hör en annan liknelse: Det var en husbonde, som planterade en vingård och satte ett stängsel omkring den, och grävde en press därinne och byggde ett torn. Därefter lejde han ut den åt vingårdsmän och for utomlands.

Ps. 80:9. Jes. 5:1. Jer. 2:21.

Mark. 12:1. Luk. 20:9.

34. När nu skördetiden kom, sände han sina tjänare till vingårdsmännen för att de skulle uppbära frukten åt honom.

35. Då tog vingårdsmännen fatt på hans tjänare, den ene piskade de, den andre slog de ihjäl, den tredje stenade de.

36. Åter sände han andra tjänare, flera än de första, men de gjorde med dem på samma sätt.

37. Till sist sände han sin son till dem och sade: De skall väl ha respekt för min son.

38. Men när vingårdsmännen fick se sonen, sade de till varandra: Denne är arvingen. Kom, låt oss slå ihjäl honom, så får vi hans arvedel.

Matt. 26:3-4, 27:1. Joh. 11:53.

39. Och de tog fast honom, drev ut honom ur vingården och slog ihjäl honom.

40. När nu vingårdsherren kommer, vad skall han göra med dessa vingårdsmän?

41. De sade till honom: De onda skall han illa förgöra, och sin vingård skall han leja ut åt andra vingårdsmän, som ger honom frukten i rätt tid.

42. Då sade Jesus till dem: Har ni aldrig läst i Skrifterna: Den sten, som byggnadsarbetarna förkastade, har blivit en hörnsten. Av Herren har detta blivit gjort, och det är underbart i våra ögon.

Ps. 118:22. Jes. 8:14, 28:16. Mark. 12:10.

Luk. 20:17. Apg. 4:11. Rom. 9:33. 1 Petr. 2:7.

43. Därför säger jag er, att Guds rike skall tas från er och ges åt ett folk*, som bär dess frukt.

*KXII: hedningarna.

44. Och den som faller på den stenen, han blir krossad, men den som stenen faller på, honom slår den sönder i stycken.

Jes. 8:15. Dan. 2:34. Sak. 12:3. Luk. 20:18.

45. Och när översteprästerna och fariséerna hörde hans liknelser, förstod de, att han talade om dem.

46. Och de hade velat gripa honom, men de var rädda för folket, eftersom de höll honom för en profet.

22 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om bröllopskläderna, besvarar frågor om skattepengen, om uppståndelsen och om det främsta budet, ställer sedan självtill fariséerna en fråga om Kristus, vems Son han var.

Och Jesus började åter tala till dem i liknelser, och sade:

2. Himmelriket är likt en kung, som gjorde bröllop åt sin son

Luk. 14:16. Joh. 3:29. Upp. 19:7f.

3. och sände ut sina tjänare, för att de skulle kalla dem till bröllopet som var bjudna, men de ville inte komma.

4. Åter sände han ut andra tjänare, och sade: Säg åt dem som är bjudna: Se, jag har tillrett min måltid, mina oxar och min gödboskap är slaktade, och allting är redo. Kom till bröllopet.

Ords. 9:2.

5. Men de brydde sig inte om det, utan gick bort, den ene till sitt jordagods, den andre till sin köpenskap.

6. Och de andra tog fast hans tjänare, skymfades dem och dödades dem.

Matt. 21:35.

7. När kungen hörde det, blev han vred och sände ut sina härar och förgjorde mördarna och brände upp deras stad.

Matt. 24:2.

8. Därefter sade han till sina tjänare: Bröllopet är tillrett, men de som var bjudna, var inte värdiga.

9. Gå därför ut till vägskålen och bjud alla dem, som ni finner, till bröllopet.

Matt. 13:47.

10. Och tjänarna gick ut på vägarna och församlade alla, så många de fann, både onda och goda, och brölloppssalen blev full av bordsgäster.

11. Då gick kungen in för att se på

gästerna och fick där se en man, som inte var klädd i bröllopskläder.

Jes. 61:10. Ef. 4:24. Kol. 3:10f.

Upp. 3:4-5, 16:15, 19:8.

12. Och han sade till honom: Min vän, hur kom du in här, då du inte har bröllopskläder? Och han teg.

13. Då sade kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och kasta honom i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 13:41-42, 25:30.

14. Ty många är kallade, men få utvalda.

Matt. 20:16.

15. Då gick fariséerna bort och rådslog, hur de skulle kunna fånga honom genom hans ord.

Mark. 12:13. Luk. 20:20.

16. Och de sände sina lärjungar till honom, tillsammans med herodianerna, och sade: Mästare, vi vet att du är sannfärdig och lär Guds väg rätt och inte tar hänsyn till någon människa, ty du har inte anseende till person.

17. Så säg oss: Vad anser du? Är det rätt, att man ger kejsaren skatt, eller inte?

18. När Jesus märkte deras ondska, sade han: Varför frestar ni mig, ni hycklare?

19. Låt mig se myntet som man betalar skatt med, då räckte de honom en denar*.

*En denar motsvarar en dagslön.

20. Och han sade till dem: Vems bild och överskrift är detta?

21. De sade till honom: Kejsarens. Då sade han till dem: Så ge kejsaren det kejsaren tillhör, och Gud det Gud tillhör.

Rom. 13:7.

22. När de hörde detta, förundrade de sig. Och de lämnade honom och gick sin väg.

23. Samma dag kom det till honom sadducéer, som säger att det inte finns

någon uppståndelse, och frågade honom,

Mark. 12:18. Luk. 20:27. Apg. 23:8.

24. och sade: Mästare, Mose sade: Om någon dör barnlös, då skall hans bror ta hans hustru till äkta och uppväcka säd* åt sin bror.

*barn. 1 Mos. 38:8. 5 Mos. 25:5.

25. Hos oss fanns sju bröder. Den förste tog sig hustru och dog, och eftersom han inte hade säd, lämnade han sin hustru åt sin bror.

26. På samma sätt också den andre och den tredje, ända till den sjunde.

27. Sist av alla dog kvinnan.

28. När nu uppståndelsen sker, vem av de sju skall då få henne till hustru? Ty de har alla haft henne.

29. Då svarade Jesus och sade till dem: Ni tar fel därför att ni inte förstår Skrifterna och inte heller Guds kraft.

30. Ty vid uppståndelsen tar män sig inte hustrur, inte heller ges kvinnor åt män, utan de är såsom Guds änglar i himlen.

31. Men vad angår de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som har blivit sagt till er av Gud, som sade:

32. Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan för dem som är levande.

2 Mos. 3:6f. Mark. 12:26. Apg. 7:32. Hebr. 11:16.

33. Och när folket hörde detta, häpnade de över hans undervisning.

Matt. 7:28.

34. När fariséerna hörde, att han hade stoppat till munnen på sadducéerna, församlade de sig,

35. och en av dem, som var en laglär, frestade honom, och sade:

36. Mästare, vilket är det största budet i lagen?

Mark. 12:28. Luk. 10:25.

37. Då sade Jesus till honom: Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd. 5 Mos. 6:5. Luk. 10:27.

38. Detta är det största och främsta budet.

39. Det andra är detta likt: Du skall älska din nästa såsom dig själv.

3 Mos. 19:18. Matt. 19:19.

Mark. 12:31. Luk. 10:27.

Rom. 13:9. Gal. 5:14. 1 Tim. 1:5. Jak. 2:8.

40. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna. Matt. 7:12.

41. När nu fariséerna var samlade, frågade Jesus dem

42. och sade: Vad anser ni om Kristus? Vems Son är han? De sade till honom: Davids. Mark. 12:35. Luk. 20:41.

43. Då sade han till dem: Hur kan då David i Anden, kalla honom Herre och säga:

44. Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida, till dess jag lägger dina fiender åt dig till en fotapall?

Ps. 110:1. Apg. 2:34. 1 Kor. 15:25.

Hebr. 1:13, 10:12-13.

45. Om nu David kallar honom Herre, hur kan han då vara hans son?

46. Och ingen kunde svara honom ett ord. Och från den dagen vågade inte heller någon fråga honom något mer.

23 Kapitlet

Jesu verop över de skriftlärda, fariséerna och Jerusalem.

Då talade Jesus till folket och till sina lärjungar,

2. och sade: På Moses stol sitter de skriftlärda och fariséerna.

3. Därför, allt vad de säger till er att ni skall hålla, håll det och gör det.

Men gör inte efter deras gärningar, för de säger, men gör inte. Mal. 2:7f.

4. De binder samman tunga bördor som är svåra att bära och lägger dem på människornas skuldor, men de vill inte själva röra dem med ett finger.

Luk. 11:46. Apg. 15:10. Gal. 6:13.

5. Och alla sina gärningar gör de, för att de skall bli sedda av människorna. De gör sina tänkeskrifter* breda, och fällarna på sina kläder stora.

*Rensor, som lindades om pannan och armen fullskrivna med ord ur Mose böcker.

2 Mos. 13:9. 4 Mos. 15:38. 5 Mos. 6:8,

11:18, 22:12. Matt. 6:1f.

6. De sitter gärna främst vid borden och på de främsta platserna i synagogorna Mark. 12:38, 39. Luk. 11:43, 20:46.

7. och vill gärna bli hälsade på torgen och av människorna kallas Rabbi, Rabbi.

8. Men ni skall inte låta er kallas Rabbi, ty en är er Mästare, Kristus, och ni är alla bröder. Jak. 3:1.

9. Och ni skall inte kalla någon på jorden er far, ty en är er Fader, han som är i himlarna. Mal. 1:6.

10. Och ni skall inte låta er kallas Mästare, ty en är er Mästare, Kristus.

11. Den som är störst bland er, han skall vara er tjänare: Matt. 20:26-27.

12. Ty den som upphöjer sig, han skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig, skall bli upphöjd.

Job 22:29. Ords. 29:23. Luk. 14:11, 18:14.

1 Petr. 5:5. Jak. 4:10.

13. Ve er, ni skriftlärda och fariséer, ni hycklare, som tillsluter himmelriket för människorna! Själva går ni inte in, och dem som vill komma in tillåter ni inte att gå in. Luk. 11:52.

14. Ve er, ni skriftlärda och fariséer, ni hycklare, ty ni utplundrar änkors hus och håller för syns skall långa

böner. Därför skall ni få dess hårdare dom.

Mark. 12:40. Luk. 20:47.

15. Ve er, ni skriftlärdar och fariséer, ni hycklare, som far omkring över vatten och land för att göra en proslut*, och när han blivit det, gör ni honom till ett helvetets barn, dubbelt värre än ni själva.

*en hedning som övergått till judendomen.

16. Ve er, ni blinda ledare, som säger: Om någon svär vid templet, betyder det ingenting, men om någon svär vid guldets i templet, så är han skyldig.

Matt. 5:33, 15:14.

17. Ni dårar och blinda, vilket är förmer, guldets eller templet, som helgar guldets?

18. Och om någon svär vid altaret, betyder det ingenting, men om någon svär vid offret, som är på det, så är han skyldig.

19. Ni dårar och blinda, vilket är förmer, offret eller altaret, som helgar offret?

2 Mos. 29:37.

20. Därför, den som svär vid altaret, han svär vid detta och vid allt det som är på det.

21. Och den som svär vid templet, han svär vid detta och vid honom, som bor i det.

1 Kon. 8:13. 2 Krön. 6:2.

22. Och den som svär vid himlen, han svär vid Guds tron och vid honom, som sitter på den.

Matt. 5:34.

23. Ve er, ni skriftlärdar och fariséer, ni hycklare, som ger tionde av mynta, dill och kummin, men försummar det viktigaste i lagen, nämligen domen, barmhärtigheten och tron. Detta borde ni göra, men inte försumma det andra.

3 Mos. 27:30. 4 Mos. 18:21. Mik. 6:8.

Luk. 11:42, 18:12.

24. Ni blinda ledare, som silar bort myggan men sväljer kamelen.

25. Ve er, ni skriftlärdar och fariséer, ni hycklare, som gör bågaren och fatet rent utvändigt men invändigt är de fulla av rov och omåttlighet*.

*KXII: orenlighet.

Matt. 15:20. Mark. 7:4. Luk. 11:39.

26. Du blinde farisé, gör först det inre av bågaren och fatet rent, så att också utsidan kan bli ren.

27. Ve er, ni skriftlärdar och fariséer, ni hycklare, som är som vitkalkade gravar, vilka utvändigt ser vackra ut, men invändigt är fulla av de dödas ben och all orenlighet.

Luk. 11:44. Apg. 23:3.

28. Utanpå ser ni också rättfärdiga ut inför människorna, men inuti är ni fulla av hyckleri och orättfärdighet.

29. Ve er, ni skriftlärdar och fariséer, ni hycklare, som bygger upp profeternas gravar och pryder de rättfärdigas grifter,

Luk. 11:47.

30. och säger: Hade vi levt i våra fäders tid, skulle vi inte ha varit delaktiga med dem i profeternas blod.

31. Så vittnar ni då om er själva, att ni är barn till dem, som dödade profeterna.

32. Uppfyll också ni era fäders mått!

33. Ni ormar, ni huggormars avkomma, hur skall ni kunna fly undan helvetets dom?

Matt. 3:7, 12:34.

34. Se, därför sänder jag till er profeter och visa och skriftlärdar. Och somliga av dem skall ni döda och korsfästa, och somliga av dem skall ni gissla* i era synagogor och förfölja från den ena staden till den andra,

*Se not till Matt. 10:17. Luk. 7:52, 11:49,

22:19. Apg. 5:40. 2 Kor. 11:24f.

1 Thess. 2:15. Hebr. 11:36.

35. för att över er allt rättfärdigt blod skall komma, som är utgjutet på jor-

den, ifrån den rättfärdige Abels blod intill Sakarias, Barakias sons, blod, som ni dödade mellan templet och altaret.

¹ Mos. 4:8. 2 Krön. 24:21-22. Hebr. 11:4.

36. Sannerligen säger jag er: Allt detta skall komma över detta släkte.

37. Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig, hur ofta har jag inte velat församla dina barn, såsom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar. Men ni ville inte.

Jes. 31:5, 65:2. Jer. 7:13. Luk. 13:34.

38. Se, ert hus skall lämnas öde för er.

¹ Kon. 9:7. Jer. 22:5. Mik. 3:12.

39. Ty jag säger er: Härefter skall ni inte se mig, förrän ni säger: Välsignad vare han, som kommer i Herrens namn.

Ps. 118:26. Matt. 21:9.

24 Kapitlet

*Jesus förutsäger Jerusalems förstörelse
och sin tillkommelse.*

Då gick Jesus sin väg, ut ur templet, och hans lärjungar gick fram till honom för att visa honom tempelns byggnader.

Mark. 13:1. Luk. 21:5.

2. Då sade Jesus till dem: Ser ni inte allt detta? Sannerligen säger jag er: Här skall inte lämnas sten på sten, som inte skall brytas ner.

Mik. 3:12. Luk. 19:44.

3. Och när han satt på Oljeberget, gick hans lärjungar till honom avsidet och sade: Säg oss, när detta skall ske, och vad som blir tecknet på din tillkommelse och världens ände?

Mark. 13:3f. Luk. 21:7.

4. Då svarade Jesus och sade till dem: Se till, att ingen förvillar er.

Mark. 13:5. Luk. 21:8. Ef. 5:6.

Kol. 2:8. 2 Thess. 2:3.

5. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Kristus, och skall förvilla många.

Apg. 5:36f. 1 Joh. 2:18, 4:1.

6. Och ni skall få höra krig och rykten om krig. Se till, att ni inte blir förskräckta, ty allt detta måste ske, men ännu är inte änden inne.

7. Folk skall resa sig upp emot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och farsoter och jordbävningar på den ena orten efter den andra.

8. Men allt detta är början till födslosmärtorna*.

*KXII: nöden.

9. Då skall de utlämna er till lidande och döda er, och ni skall bli hatade av alla folk för mitt namns skull.

Matt. 10:17. Mark. 13:9.

Luk. 21:12. Joh. 15:20, 16:2.

10. Och då skall många ta anstöt och den ene skall förråda den andre, och de skall inbördes hata varandra.

11. Och många falska profeter skall uppstå och förföra många.

12. Och därför att ondskan* tilltar, skall kärleken kallna hos många.

*Alt. övers.: laglösheten.

13. Men den som står fast intill änden, han skall bli frälst.

Matt. 10:22. Luk. 21:19.

14. Och detta evangelium om riket skall bli predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och då skall änden komma.

Matt. 28:19.

15. När ni nu får se förödelsens stygelse, om vilken är talat genom profeten Daniel, stå på helig plats – den som läser det, han må ge akt på det –

Dan. 9:27, 12:11. Mark. 13:14. Luk. 21:20.

16. då skall de som är i Judéen fly upp till bergen,

17. och den som är på taket, han skall inte stiga ner för att ta något ur sitt hus,

Luk. 17:31.

18. och den som är ute på marken, han skall inte vända tillbaka för att hämta sina kläder.

19. Men ve dem som är havande och dem som ammar på den tiden.

20. Men bed, att er flykt inte sker om vintern eller på sabbaten.

21. Ty då skall det bli en stor vedermöda, sådan som inte har varit från världens begynnelse intill nu, och inte heller någonsin mer skall bli. Dan. 12:1.

22. Och om de dagarna inte blev förkortade, då blev inget kött frälst, men för de utvaldas skull skall de dagarna bli förkortade. Mark. 13:20.

23. Om någon då säger till er: Se, här är Kristus eller där, så tro det inte.

Mark. 13:21. Luk. 17:23, 21:8.

24. Ty sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under för att om möjligt förvillra också de utvalda.

5 Mos. 13:1. Mark. 13:22. 2 Thess. 2:8.

25. Se, jag har förutsagt er det.

26. Därför, om de då säger till er: Se, han är i öknen, så gå inte ut dit, eller: Se, han är i kamrarna, så tro det inte.

27. Ty såsom blixten går ut från öster och syns ända till väster, så skall också Människosonens tillkommelse vara.

28. Ty varhelst den döda kroppen är, dit församlar sig örnarna.

Job 39:33. Luk. 17:37.

29. Men strax efter den tidens vedermöda skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlarnas krafter skall bäva.

Jes. 13:10, 34:4. Hes. 32:7. Joel 2:10, 31, 3:15.

Mark. 13:24. Luk. 21:25. Apg. 2:20. Upp. 6:12.

30. Och då skall Människosonens tecken synas på himlen, och alla jordens stammar skall då jämra sig. Och

de skall få se Människosonen komma på himlens skyar med stor kraft och härlighet.

Dan. 7:13. Matt. 25:31. Mark. 13:26.

Apg. 1:11. 1 Thess. 4:16. Upp. 1:7.

31. Och han skall sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de skall församla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ända till den andra.

Matt. 13:41. 1 Kor. 15:52. 1 Thess. 4:16.

32. Lär av fikonträdet en liknelse: När dess kvistar blir mjuka, och löven börjar spricka ut, så vet ni, att sommaren är nära.

Luk. 2:29.

33. Likaså när ni ser allt detta, så vet, att det är nära och står för dörren.

34. Sannerligen säger jag er: Detta släkte* skall inte förgås, förrän allt detta sker.

*alt. övers.: denna generation.

Mark. 13:30. Luk. 21:32.

35. Himmel och jord skall förgås, men mina ord skall inte förgås.

Ps. 102:27. Jes. 40:8. Mark. 13:31.

Luk. 21:33. Hebr. 1:11.

36. Men om den dagen och den stunden vet ingen, inte ens himlens änglar, ingen utom min Fader.

Mark. 13:32. Apg. 1:7.

37. Men såsom det var på Noas tid, så skall också Människosonens tillkommelse vara. Luk. 17:26. 1 Petr. 3:20.

38. Ty såsom det var i dagarna före floden: De åt och drack, män tog sig hustrur, och kvinnor gavs åt män, intill den dag, då Noa gick in i arken

1 Mos. 6:2, 7:7.

39. och de visste intet av, förrän floden kom och tog dem bort allesammans, så skall det också vara vid Människosonens tillkommelse.

40. Då skall två vara ute på marken, den ene blir upptagen, den andre lämnas kvar.

Luk. 17:34-35.

41. Två skall mala på kvarnen, den ena blir upptagen, den andra lämnas kvar.

42. Vaka därför, ty ni vet inte, vilken stund er Herre kommer.

Matt. 25:13. Mark. 13:33f.

43. Men det skall ni veta, att om husägaren visste, vilken stund tjuven skulle komma, så hade han vakat och inte tillåtit, att någon bröt sig in i hans hus.

Luk. 12:39. 1 Thess. 5:2.

2 Petr. 3:7f. Upp. 3:3, 16:15.

44. Därför, var också ni redo, ty i den stund ni inte tänker det, kommer Människosonen.

45. Vem är nu en trogen och klok tjänare, som hans herre har satt över sitt husfolk för att ge dem mat i rätt tid?

Luk. 12:42. 1 Kor. 4:2.

46. Salig är den tjänaren, som hans herre finner göra så, när han kommer.

47. Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom över alla sina ägodelar.

Matt. 25:21f. Luk. 22:29f.

48. Men om den onde tjänaren säger i sitt hjärta: Min herre dröjer med att komma,

Pred. 8:11.

49. och han börjar slå sina medtjänare, ja, äta och dricka med de druckna,

50. så skall den tjänarens herre komma, den dag han inte väntar honom, och den stund han inte vet om,

51. och han skall hugga honom i stycken och ge honom hans del med hycklarna. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 13:42, 25:30.

25 Kapitlet

Jesus framställer liknelserna om de tio jungfrurna och om de anförtrodda punden, talar om den yttersta domen.

Då skall himmelriket bli likt tio jungfrur, som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen.

Luk. 12:35f.

2. Men fem av dem var visa, och fem var oförståndiga.

3. De oförståndiga tog sina lampor, men de tog ingen olja med sig.

4. Men de visa tog olja i sina kärl, tillsammans med lamporna.

5. Då nu brudgummen dröjde, blev de alla sömniga och somnade.

6. Men vid midnattstid hördes ett rop: Se, brudgummen kommer, gå ut och möt honom.

Upp. 19:7.

7. Då stod alla jungfrurna upp, och gjorde i ordning sina lampor.

8. Och de oförståndiga sade till de visa: Ge oss av er olja, ty våra lampor slocknar.

9. Men de visa svarade: Nej, den skulle inte räcka till för både oss och er. Gå hellre bort till dem som säljer, och köp åt er själva.

10. När de gick och skulle köpa, kom brudgummen, och de som var redo gick in med honom till bröllopet, och dörren stängdes.

11. Efteråt kom även de andra jungfrurna och sade: Herre, Herre, öppna för oss.

Luk. 13:25.

12. Men han svarade och sade: Sannerligen säger jag er: Jag känner er inte.

Matt. 7:23.

13. Vaka därför, ty ni vet varken dagen eller stunden, när Människosonen kommer.

Matt. 24:42-44. Mark. 13:33f. Luk. 21:34f.

1 Kor. 16:13. 1 Petr. 5:8. Upp. 16:15.

14. Ty såsom när en man, som skulle resa utrikes, kallade på sina tjänare och överlämnade sina ägodelar åt dem,

Luk. 19:13.

15. och gav åt en fem pund*, åt en annan två och åt en tredje ett, åt var och en efter hans förmåga, och for strax utomlands.

*grek. Talent. Motsvarar 6000 denarer.

Rom. 12:6.

16. Då gick den som hade fått fem pund bort och handlade med dem och vann fem pund till.

17. På samma sätt vann också den, som hade fått två, två till.

18. Men den som hade fått ett gick bort, grävde en grop i jorden och gömde sin herres pengar.

19. En lång tid därefter kom dessa tjänares herre och höll räkenskap med dem.

20. Då steg han fram, som hade fått fem pund, och bar fram fem pund till och sade: Herre, du överlämnade åt mig fem pund. Se, fem pund till har jag vunnit med dem.

21. Då sade hans herre till honom: Bra, du gode och trogne tjänare, du har varit trogen i det lilla, jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.

Matt. 24:47. Luk. 16:10, 22:29-30.

22. Då gick också den fram, som hade fått två pund och sade: Herre, du överlämnade åt mig två pund. Se, två pund till har jag vunnit med dem.

23. Då sade hans herre till honom: Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.

24. Då kom också den fram, som hade fått ett pund, och sade: Herre, jag kände dig, att du är en sträng man.

Du skördar, där du inte har sått, och samlar in, där du inte har strött ut, 25. därför blev jag rädd, och gick bort och gömde ditt pund i jorden. Se, här har du det som tillhör dig.

26. Då svarade hans herre och sade till honom: Du onde och late tjänare, du visste, att jag skördar, där jag inte sådde, och samlar in, där jag inte strödde ut,

27. så borde du ha satt in mina pengar hos växlarna, så att, när jag kom hem, jag hade fått igen mitt med ränta.

28. Därför, ta ifrån honom pundet och ge det åt honom, som har de tio punden.

29. Ty var och en som har, åt honom skall bli givet, så att han skall ha överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

Matt. 13:12. Mark. 4:25. Luk. 8:18, 19:26.

30. Och kasta den oduglige tjänaren i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 22:13, 24:51.

31. Men när Människosonen kommer i sin härlighet, och alla heliga änglar med honom, då skall han sitta på sin härlighets tron.

Sak. 14:5. Matt. 16:27. 1 Thess. 4:16.

2 Thess. 1:7. Jud. v. 14. Upp. 20:11.

32. Och inför honom skall alla folk församlas, och han skall skilja dem, den ene från den andre, såsom en herde skiljer fåren från getterna.

Rom. 14:10. 2 Kor. 5:10. Hes. 34:17f.

33. Och fåren skall han ställa på sin högra sida, och getterna på den vänstra.

34. Då skall Konungen säga till dem som är på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike, som är tillrett för er från världens början.

35. Ty jag var hungrig, och ni gav mig

att äta, jag var törstig, och ni gav mig att dricka, jag var främling, och ni gav mig husrum,

Jes. 58:7. Hes. 18:7. Jak. 2:13.

36. naken och ni klädde mig, jag var sjuk, och ni besökte mig, jag var i fängelse, och ni kom till mig. Jak. 1:27.

37. Då skall de rättfärdiga svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig, och gav dig mat, eller törstig, och gav dig att dricka?

38. Och när såg vi dig vara främling, och gav dig husrum, eller naken och klädde dig?

39. Eller när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

40. Då skall Konungen svara och säga till dem: Sannerligen säger jag er: Det ni har gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.

Ords. 19:17. Matt. 10:40. Hebr. 2:11, 6:10.

41. Därefter skall han också säga till dem på vänstra sidan: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar.

Matt. 7:23. Luk. 13:27. Upp. 20:10f.

42. Ty jag var hungrig, och ni gav mig inte att äta, jag var törstig, och ni gav mig inte att dricka,

43. jag var främling, och ni gav mig inte husrum, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse, och ni besökte mig inte.

44. Då skall också de svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och tjänade dig inte?

45. Då skall han svara dem och säga: Sannerligen säger jag er: Vad ni inte har gjort mot en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort mot mig.

46. Och dessa skall då gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv. Dan. 12:2. Joh. 5:29.

26 Kapitlet

Jesus blir smord i Betania. Judas förräder Jesus. Jesus håller påskmåltid med lärjungarna, instiftar Herrens måltid, ber i Getsemane, grips, förhöras inför Stora rådet och förnekas av Petrus.

Och det hände sig, att när Jesus hade slutat tala alla dessa ord, sade han till sina lärjungar:

2. Ni vet, att två dagar härefter blir det påsk, då skall Människosonen överlämnas till att korsfästas.

Matt. 20:18. Mark. 14:1. Luk. 22:1.

3. Då församlade sig översteprästerna och de skriftlärdade och folkets äldste i översteprästens palats. Han hette Kaifas,

4. och de rådslog om, hur de skulle gripa Jesus med list och döda honom.

Joh. 11:47.

5. Men de sade: Inte under högtiden, för att det inte skall bli upplopp bland folket.

6. Då Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus,

7. steg en kvinna, som hade en alabasterflaska med dyrbar smörjelse, fram till honom och göt ut den över hans huvud, där han låg till bords.

Mark. 14:3. Joh. 11:2, 12:3.

8. Då hans lärjungar såg det, blev de förargade och sade: Till vad tjänar detta slöseri?

9. Denna smörjelse hade man ju kunnat sälja dyrt och ge åt de fattiga.

10. När Jesus märkte detta, sade han till dem: Varför oroar ni kvinnan? Ty en god gärning har hon gjort mot mig.

11. De fattiga har ni ju alltid ibland er, men mig har ni inte alltid.

5 Mos. 15:11.

12. Då hon utgöt denna smörjelse över min kropp, gjorde hon det som en förberedelse till min begravning.

13. Sannerligen säger jag er: Varhelst i hela världen detta evangelium blir predikat, skall också detta, som hon gjorde, bli omtalat, till minne av henne.

14. Då gick en av de tolv, som hette Judas Iskariot, bort till överstepräster-na

Matt. 10:4. Mark. 14:10.

Luk. 22:3-4. Joh. 11:57.

15. och sade: Vad vill ni ge mig, för att jag skall förråda honom åt er? Då räknade de upp trettio silvermynt* åt honom. *priset för en slav.

2 Mos. 21:32. Sak. 11:12. 1 Tim. 6:9.

16. Och från den stunden sökte han efter tillfälle att förråda honom.

17. Men på första dagen i det osyrade brödets högtid gick lärjungarna till Jesus och sade till honom: Var vill du, att vi skall förbereda åt dig att äta påskalammet?

2 Mos. 12:3, 15. Mark. 14:12. Luk. 22:7.

18. Då sade han: Gå in i staden till den och den, och säg till honom: Mästaren låter säga: Min tid är nära, hos dig vill jag hålla påsk med mina lärjungar.

19. Och lärjungarna gjorde, som Jesus hade befallt dem, och redde till påskalammet.

20. När det hade blivit afton, låg han till bords med de tolv.

21. Och medan de åt, sade han: Sannerligen säger jag er: En av er skall förråda mig.

Mark. 14:18. Luk. 22:21. Joh. 13:21.

22. Då blev de mycket bedrövade och började fråga, den ene efter den andre: Inte är det väl jag, Herre?

23. Då svarade han och sade: Den som tillsammans med mig doppade handen i fatet, han skall förråda mig.

Ps. 41:10. Mark. 14:20.

24. Människosonen skall gå bort, såsom det är skrivet om honom, men ve den människa, genom vilken Människosonen blir förrådd. Det hade varit bättre för den människan, att hon aldrig hade blivit född.

25. Då svarade Judas, han som förrådde honom, och sade: Mästare, inte är det väl jag? Han sade till honom: Du sade det.

26. Men när de åt, tog Jesus brödet och välsignade det och bröt det och gav åt lärjungarna och sade: Tag och ät! Detta är min kropp.

Mark. 14:22. Luk. 22:19. 1 Kor. 11:23.

27. Och han tog kalken och tackade Gud, gav åt dem och sade: Drick alla ur denna.

28. Ty detta är mitt blod, det nya förbundet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.

2 Mos. 24:8. Jer. 31:31. Sak. 9:11. Matt. 20:28.

Rom. 5:15. Hebr. 9:22. 1 Petr. 1:19.

29. Jag säger er: Härefter skall jag inte dricka av denna vinträdets frukt förrän den dag, då jag dricker det nytt med er i min Faders rike.

Mark. 14:25. Luk. 22:18.

30. Och när de hade sjungit lovsången, gick de ut till Oljeberget.

31. Då sade Jesus till dem: I denna natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det är skrivet: Jag skall slå Herden, och fåren i hjorden skall bli förskingrade.

Sak. 13:7. Mark. 14:27. Joh. 16:32.

32. Men när jag är uppstånden igen, skall jag gå före er till Galiléen.

Matt. 28:6-7. Mark. 14:28, 16:7.

33. Då svarade Petrus och sade till honom. Även om alla kommer på fall

för din skull, kommer jag aldrig någonsin på fall.

34. Jesus sade till honom: Sannerligen säger jag dig: I denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig. Luk. 22:34. Joh. 13:38.

35. Petrus sade till honom: Om jag än måste dö med dig, skall jag ändå inte förneka dig. Detsamma sade också alla lärjungarna.

36. Då kom Jesus med dem till en plats, som kallas Getsemane. Och han sade till lärjungarna: Sitt här, medan jag går dit bort och ber.

Mark. 14:32. Luk. 22:39. Joh. 18:1.

37. Och han tog med sig Petrus och Sebedeus två söner och han började bedrövas och ängslas. Matt. 4:21, 17:1.

38. Då sade Jesus till dem: Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig. Joh. 12:27.

39. Och han gick lite längre fram, föll ner på sitt ansikte, bad och sade: Min Fader, är det möjligt, så låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill, utan som du vill.

Mark. 14:36. Luk. 22:42.

Joh. 6:38. Hebr. 5:7-8.

40. Och han kom till lärjungarna och fann dem sovande. Då sade han till Petrus: Så förmådde ni då inte vaka en enda stund med mig!

41. Vaka och be, att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt. Mark. 13:33, 14:38.

Luk. 12:40f. Gal. 5:17. Ef. 6:18. 1 Petr. 4:7.

42. Åter gick han bort, för andra gången, och bad, och sade: Min Fader, om det inte är möjligt, att denna kalk går från mig, utan att jag dricker den, så ske din vilja.

43. Så kom han och fann dem åter sovande, ty deras ögon var förtyngda.

44. Då lämnade han dem och gick åter bort och bad för tredje gången, och sade samma ord.

45. Därefter kom han till lärjungarna och sade till dem: Ja, sov nu och vila er. Se, stunden har kommit, då Människosonen skall överlämnas i syndares händer.

46. Stå upp och låt oss gå. Se, den, som förräder mig, är här.

47. Och medan han ännu talade, se, då kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor skara, med svärd och stavar, utsända av överstepräster och folkets äldste.

Mark. 14:43. Luk. 22:47.

Joh. 18:3. Apg. 1:16.

48. Men den som förrådde honom hade givit dem ett tecken, och sagt: Den som jag kysser, han är det, grip honom.

49. Då steg han hastigt fram till Jesus och sade: Var hälsad, Rabbi, och kysste honom.

50. Jesus sade till honom: Min vän, varför har du kommit? Då steg de fram och fattade tag i Jesus och grep honom.

51. Och se, en av dem som var med Jesus räckte ut handen, drog ut sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg av hans öra.

Mark. 14:47. Luk. 22:49. Joh. 18:10.

52. Då sade Jesus till honom: Stick ditt svärd tillbaka i skidan. Ty alla de som tar till svärd, de skall förgöras med svärd.

1 Mos. 9:6. 2 Kor. 10:3f. Upp. 13:10.

53. Eller menar du, att jag inte kunde be min Fader, att han skulle sända till mig mer än tolv legioner änglar?

54. Hur skulle då skrifterna fullbordas, som säger att så måste ske?

Jes. 53:7f. Luk. 18:31, 24:25, 44f.

55. I samma stund sade Jesus till skaran: Såsom mot en rövare har ni gått ut med svärd och stavar för att ta fast mig. Var dag har jag suttit bland er i templet och undervisat, och ni har inte gripit mig.

Mark. 14:48. Luk. 22:52.

56. Men allt detta har skett, för att profeternas skrifter skulle fullbordas. Då övergav alla lärjungarna honom och flydde. Klag. 4:20. Mark. 14:50.

57. Men de som hade gripit Jesus förde bort honom till översteprästen Kaifas, där de skriftlärdade och de äldste var församlade.

Mark. 14:53. Luk. 22:54. Joh. 18:12.

58. Men Petrus följde honom på långt håll ända till översteprästens palats och där gick han in och satte sig bland tjänarna för att han skulle se slutet.

59. Men översteprästerna och de äldste och hela Rådet sökte efter falskt vittnesbörd mot Jesus, för att kunna döda honom, men de fann inget.

Mark. 14:55.

60. Fastän många falska vittnen kom fram, fann de ändå inget. Slutligen kom två falska vittnen fram

61. och sade: Denne har sagt: Jag kan bryta ner Guds tempel och på tre dagar bygga upp det igen.

Matt. 27:40. Joh. 2:19.

62. Då stod översteprästen upp och sade till honom: Svarar du inget på det som dessa vittnar mot dig?

63. Men Jesus teg. Då svarade översteprästen och sade till honom: Jag besvär dig vid den levande Guden, att du säger oss, om du är Kristus, Guds Son.

64. Jesus sade till honom: Du sade det. Dock säger jag er: Härefter skall ni få se Människosonen sitta på

Maktens högra sida och komma på himlens skyar.

Ps. 110:1. Dan. 7:13. Matt. 16:27, 24:30, 25:31. Luk. 21:27. 1 Thess. 4:16. Upp. 1:7.

65. Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: Han har hädat. Vad behov har vi av fler vittnen? Se, ni hörde nu hans hädelse!

66. Vad tycker ni? Då svarade de och sade: Han är skyldig till döden.

3 Mos. 24:16.

67. Då spottade de honom i ansiktet och slog honom med knytnävarna, och somliga slog honom med handflatorna Jes. 50:6. Matt. 27:30. Luk. 22:63.

68. och sade: Profetera för oss, Kristus, vem det var som slog dig.

69. Men Petrus satt utanför på palatsets gård. Och där kom till honom en tjänstekvinna och sade: Du var också med Jesus från Galiléen.

Mark. 14:66. Luk. 22:55. Joh. 18:17f.

70. Men han nekade inför alla och sade: Jag vet inte vad du talar om.

71. Och när han gick ut genom porten, såg en annan honom och sade till dem som var där: Denne var också med Jesus från Nasaret.

72. Åter nekade han och svor: Jag känner inte den mannen.

73. Och lite därefter steg de som stod där omkring fram och sade till Petrus: Sannerligen är du också en av dem, ty ditt uttal avslöjar dig.

Luk. 22:59.

74. Då började han förbanna sig och svära: Jag känner inte den mannen. Och strax gol tuppen.

75. Då kom Petrus ihåg Jesu ord, som han hade sagt honom: Förrän tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig. Och han gick ut och grät bittert.

Mark. 14:72. Luk. 22:61.

27 Kapitlet

Judas begår självmord. Jesus inför Pilatus, som dömer honom till att gisslas och korsfästas. Jesus hänas, ger upp andan och blir begraven. Vakt utsätts vid hans grav.

Men när det hade blivit morgon, höll alla överstepräster och folkets äldste råd mot Jesus, att de skulle döda honom.

Mark. 15:1. Luk. 22:66.

2. Och de lät binda honom och förde bort honom och överlämnade honom åt landshövdingen Pontius Pilatus.

Luk. 23:1. Joh. 18:28.

3. När Judas, som förrådde honom, såg, att han var dömd, ångrade han sig och bar tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste

4. och sade: Jag har syndat, då jag förrådde oskyldigt blod. Då sade de: Vad angår det oss? Det får du själv svara för.

5. Och han kastade silvermynten i templet och gick sin väg och gick bort och hängde sig. Apg. 1:18.

6. Men översteprästerna tog silvermynten och sade: Man får inte lägga dem i offerkistan, ty de är blodspengar.

7. Och när de hade hållit råd, köpte de för dem Krukmakarens åker till begravningsplats för främlingar.

8. Därför kallas den åkern än i dag Blodsåkern. Apg. 1:19.

9. Då blev det fullbordat, som var sagt genom profeten Jeremia som sade: Och de tog de trettio silvermynten, priset han blev värderad till, han som Israels barn hade värderat, Sak. 11:12.

10. och gav dem för Krukmakarens

åker, som Herren hade befallt mig. 11. Och Jesus stod inför landshövdingen. Och landshövdingen frågade honom och sade: Är du judarnas Konung? Då sade Jesus till honom: Du säger det. Mark. 15:2. Luk. 23:3. Joh. 18:33f. 1 Tim. 6:13.

12. Och när han anklagades av översteprästerna och av de äldste, svarade han inget. Jes. 53:7.

13. Då sade Pilatus till honom: Hör du inte, hur mycket de vittnar mot dig?

14. Och han svarade honom inte på ett enda ord, så att landshövdingen förundrade sig mycket. Joh. 19:9.

15. Men vid högtiden brukade landshövdingen frige en fånge åt folket, vilken de ville.

Mark. 15:6. Luk. 23:17. Joh. 18:39.

16. Och de hade vid samma tid en beryktad fånge, som hette Barabbas.

17. När de nu var församlade, sade Pilatus till dem: Vem vill ni att jag skall frige åt er, Barabbas eller Jesus, som kallas Kristus?

18. Ty han visste, att de av avund hade överlämnat Jesus åt honom.

19. Och när han satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: Befatta dig inte med denne rättfärdige man. Ty jag har i dag lidit mycket i en dröm för hans skull.

20. Men översteprästerna och de äldste ingav folket, att de skulle begära Barabbas och låta döda Jesus.

Mark. 15:11. Joh. 18:40.

21. Då talade landshövdingen åter och sade till dem: Vilken av de två vill ni, att jag skall frige åt er? De sade: Barabbas. Apg. 3:14.

22. Då sade Pilatus till dem: Vad skall jag då göra med Jesus, som kal-

las Kristus? De sade alla till honom: Låt korsfästa honom.

23. Då sade landshövdingen: Vad ont har han då gjort? Då skrek de ännu mer och sade: Låt korsfästa honom.

24. När Pilatus såg, att han inget kunde uträtta, utan att oväsendet tilltog alltmer, tog han vatten och tvättade sina händer inför folket och sade: Oskyldig är jag till denne rättfärdige mans blod. Detta får ni själva svara för.

25. Då svarade allt folket och sade: Hans blod må komma över oss och över våra barn. 2 Sam. 1:16. Apg. 5:28.

26. Då frigav han Barabbas åt dem, men Jesus lät han gissla¹ och överlämnade honom till att korsfästas.

Mark. 15:15. Luk. 23:24-25. Joh. 19:16.

27. Då tog landshövdingens soldater Jesus med sig in i rådhuset och församlade hela vaktstyrkan omkring honom. Mark. 15:16f. Joh. 19:2f.

28. Och de klädde av honom hans kläder och satte på honom en scharlakansröd mantel

29. och flätade en krona av törnen och satte den på hans huvud, och i hans högra hand satte de ett rör och de böjde knä för honom och hånade honom och sade: Leve Judarnas Konung!

30. Och de spottade på honom och tog röret och slog honom i huvudet.

Jes. 50:6. Matt. 26:67.

31. Och när de hade hånat honom, klädde de av honom manteln och klädde på honom hans egna kläder och ledde bort honom till att korsfästas.

32. Och när de gick ditut, fann de en man från Cyrene som hette Simon.

Honom tvingade de att bära hans kors.

Mark. 15:21. Luk. 23:26.

33. Och då de kom till en plats, som kallas Golgata, – det vill säga huvudskalleplatsen,

Mark. 15:22. Luk. 23:33. Joh. 19:17.

34. gav de honom ättika att dricka, blandad med galla, och när han hade smakat på det, ville han inte dricka det.

Ps. 69:22.

35. Men sedan de hade korsfäst honom, delade de hans kläder och kastade lott om dem, för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten: De har delat mina kläder mellan sig och om min klädnad har de kastat lott.

Ps. 22:19. Mark. 15:24.

Luk. 23:34. Joh. 19:23-24.

36. Och de satt där och höll vakt över honom.

37. Och över hans huvud satte de anklagelsen mot honom. Där stod skri- vet: Denne är Jesus, judarnas konung.

Mark. 15:26. Luk. 23:38. Joh. 19:19.

38. Då blev två rövare korsfästa med honom, den ene på den högra sidan och den andre på den vänstra.

Jes. 53:12. Mark. 15:27.

Luk. 23:32. Joh. 19:18.

39. Men de som gick där fram, hånade honom och skakade på huvudet

Ps. 22:8.

40. och sade: Du, som bryter ner templet och inom tre dagar bygger upp det igen, hjälp dig själv, är du Guds Son, så stig ner från korset.

Matt. 26:61. Joh. 2:19.

41. På samma sätt hånade också översteprästerna honom, tillsammans med de skriftlärdade och de äldste, och sade:

42. Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Är han Israels konung, så må han nu stiga ner från

¹Korsfästelse föregicks av gissling. Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflettade.

korset och vi vill tro på honom.

43. Han förtröstade på Gud, må han nu frälsa honom om han har behag till honom, ty han har sagt: Jag är Guds Son. Ps. 22:9.

44. Och på samma sätt hånade honom även rövarna, som var korsfästa med honom. Luk. 23:39.

45. Men vid sjätte timmen kom ett mörker över hela landet, som varade ända till nionde timmen.

Amos. 8:9. Mark. 15:33. Luk. 23:44.

46. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: Eli, Eli, lama, sabaktani? Det vill säga: Min Gud min Gud, varför har du övergivit mig? Ps. 22:2.

47. Men när några av dem som stod där hörde detta, sade de: Han ropar på Elia.

48. Och strax skyndade en av dem fram och tog en svamp och fyllde den med ättika och satte den på ett rör och gav honom att dricka.

Ps. 69:2. Mark. 15:36. Joh. 19:29.

49. Men de andra sade: Vänta, låt oss se, om Elia kommer och hjälper honom.

50. Åter ropade Jesus med hög röst och gav upp andan.

Mark. 15:37. Luk. 23:46. Joh. 19:30.

51. Och se, förlåten* i templet brast i två stycken, uppifrån och ända ner, och jorden skalv, och klipporna rämnade, *Det som skiljer det heliga från det allra heligaste.

2 Mos. 26:31, 36:35. 2 Krön. 3:14.

Mark. 15:38. Luk. 23:45. Hebr. 10:19.

52. och gravarna öppnades, och många avsomnade heligas kroppar stod upp 53. och gick ut ur sina gravar efter hans uppståndelse och kom in i den heliga staden och uppenbarade sig för många.

54. Men när officeren och de som med honom höll vakt över Jesus såg jordbävningen och det som hände, blev de mycket förskräckta och sade: Sannerligen var denne Guds Son.

Mark. 15:39. Luk. 23:47.

55. Och där var många kvinnor, som stod på avstånd och såg på. De som hade följt Jesus från Galiléen och tjänat honom. Mark. 15:40. Luk. 8:2.

56. Bland dessa var Maria Magdalena och Maria, Jakobs och Joses mor, och modern till Sebedeus söner.

57. Men när det hade blivit afton, kom en rik man från Arimatea, som hette Josef, som också var Jesu lärjunge. Mark. 15:42. Luk. 23:50. Joh. 19:38.

58. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Då befallde Pilatus, att den skulle utlämnas till honom.

2 Mos. 34:25. 5 Mos. 21:23.

59. Och när Josef hade tagit hans kropp, svepte han den i ett rent linnetyg

60. och lade den i sin nya grav, som han hade huggit ut i klippan, och sedan vältrade han en stor sten för ingången till graven och gick sin väg.

Jes. 53:9.

61. Men Maria Magdalena och den andra Maria var där, och de satt mitt emot graven.

62. Dagen därefter, som var dagen efter tillredelsedagen, samlades översteprästerna och fariséerna tillsammans hos Pilatus

63. och sade: Herre, vi kommer ihåg, att den förföraren sade, när han ännu levde: Efter tre dagar skall jag stå upp.

Matt. 12:40, 16:21, 17:22f, 20:18f.

64. Befall därför, att man bevakar graven intill tredje dagen, så att hans lärjungar inte kommer om natten och stjäla bort honom och säger till folket:

Han är uppstånden från de döda. Då blir den sista förvillelsen värre än den första.

65. Då sade Pilatus till dem: Där har ni vakt. Gå och bevaka så gott ni kan.

66. Då gick de bort och bevakade graven med väktare och förseglade stenen.

28 Kapitlet

Jesus uppstår från de döda, visar sig för de sörjande kvinnorna och för sina lärjungar. Jesu missionsbefallning.

Mot slutet av sabbaten, i gryningen på första veckodagen, kom Maria Magdalena och den andra Maria för att se graven.

Mark. 16:2. Luk. 24:1. Joh. 20:1.

2. Och se, det blev en stor jordbävning, ty en Herrens ängel steg ner från himlen och gick fram och vältade bort stenen från öppningen och satte sig på den.

3. Och hans utseende var såsom en blix och hans kläder var vita som snö.

4. Och väktarna skakade av fruktan för honom och blev såsom döda.

5. Men ängeln talade och sade till kvinnorna: Frukta inte. Ty jag vet, att ni söker Jesus, som blev korsfäst.

6. Han är inte här, ty han är uppstånden, som han hade sagt. Kom och se platsen, där Herren låg.

Matt. 12:40, 16:21, 17:23, 20:19.

7. Skynda er att gå till hans lärjungar och säg, att han är uppstånden från de döda. Och se, han skall gå före er till Galiléen. Där skall ni få se honom. Se, det har jag sagt åt er.

Matt. 26:32.

8. Och de skyndade sig bort från gra-

ven med fruktan och stor glädje och sprang för att berätta det för hans lärjungar.

9. Och när de gick för att berätta det för hans lärjungar, se, då mötte Jesus dem och sade: Var hälsade! Då gick de fram och grep om hans fötter och tillbad honom.

Mark. 16:9.

10. Då sade Jesus till dem: Frukta inte, gå och berätta det för mina bröder, för att de skall gå till Galiléen, där skall de få se mig.

Joh. 20:17. Apg. 1:3, 13:31.

1 Kor. 15:5. Hebr. 2:11.

11. Och medan de gick bort, se, då kom några av väktarna till staden och berättade för översteprästerne allt det som hade hänt.

12. Och dessa församlade sig, tillsammans med de äldste, och höll överläggning, och de gav soldaterna en stor summa pengar

13. och sade: Säg: Hans lärjungar kom om natten och stal bort honom, medan vi sov.

14. Och om det kommer inför landshövdingen, skall vi lugna honom och se till att ni kan vara utan bekymmer.

15. Och de tog pengarna och gjorde, som de hade blivit tillsagda. Och detta talet är utspritt bland judarna ända till denna dag.

16. Men de elva lärjungarna gick till Galiléen, till det berg, dit Jesus hade befallt dem att gå.

Matt. 26:32.

17. Och när de fick se honom, tillbad de honom, men några tviplade.

18. Och Jesus gick fram och talade till dem och sade: Mig är given all makt i himlen och på jorden.

Ps. 8:7. Matt. 11:27. Joh. 3:35.

Joh. 13:3, 17:2. Ef. 1:22. Hebr. 1:2, 2:8.

19. Gå därför ut och lär alla folk,
och döp dem i Faderns och Sonens
och den Helige Andes namn,

Mark. 16:15. Luk. 24:47. Apg. 2:41.

20. och lär dem att hålla allt det jag
har befallt er. Och se, jag är med er
alla dagar intill världens ände. Amen.

Mark. 16:20.